

555, Vì Sao Tôi Lại Là Thụ

Contents

555, Vì Sao Tôi Lại Là Thụ	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	3
3. Chương 3	8
4. Chương 4	10
5. Chương 5	13
6. Chương 6	14
7. Chương 7	17
8. Chương 8	20
9. Chương 9	23
10. Chương 10	26
11. Chương 11	29

555, Vì Sao Tôi Lại Là Thụ

Giới thiệu

Thể loại : đam mỹ , hiện đại, mỹ công cường thụ, H văn (cũng đừng quá mong chờ , nó có chút nghèo à :))) HETôi, tha

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/555-vi-sao-toi-lai-la-thu>

1. Chương 1

Tôi, thân cao 189, bộ dạng chỉ có thể nói một chữ soái, thể trọng cũng không nhẹ, cơ bắp cũng có, cho nên dù nhìn theo tiêu chuẩn nào , tôi cũng phải thuộc loại đặt người ở dưới ở trên rong đuổi a !

Nhưng mà.....55555, vì sao một nam nhân như tôi bây giờ lại bị áp đảo chứ?

Tôi trừng, tôi cố gắng trừng cái tên ngu ngốc đang đè trên người mình đây , ế? Hình như không có hiệu quả nha? Coi cái mặt ngu ngốc của hắn cười đến cả người run rẩy kìa? Muốn ăn đòn à?

..... Kỳ thật, tôi thật sự rất muốn đánh hắn..... Nhưng mà.....

“Kì.....Em làm gì lại phao mị nhãn với anh a? Tuy rằng thật sự rất liêu nhân.” Cái người đè nặng trên người tôi đồng dạng nói, một bên rất thoải mái vuốt ve làn da non mịn của tôi.

Ê ê ê, da tôi bảo dưỡng tốt anh có ý kiến à, không có chuyện gì làm thì đến sờ ké sao? Ganh tỵ hả? Ganh tỵ thì anh cũng mua SK rồi bảo dưỡng cho mình không phải tốt hơn sao? Cái đó là cả nửa tháng tiền lương của tôi đó. Trước tiên , anh tự mà mua đi, tôi sẽ không cho anh xài miễn phí đâu!

“Kì, em thật gọi cảm a.”

Anh sờ anh sờ anh còn sờ? Anh có chịu để yên không a?

“Sao hôm nay im lặng như thế? Bình thường giống như mèo nhỏ xù lông mà.”

Anh hỏi tôi? Muốn tôi mở miệng? Được –“Em nói anh nè Tân, vì sao em lại ở phía dưới?” Tôi cũng không hy vọng xa vời mình có thể đẩy ngã hắn sau đó phản công, không phải tôi sợ, mà là.....

“Kì à, em nói đi, em cao bao nhiêu?”

“189. Không lùn.”

“Còn anh?”

“.....190.” Tôi nghiêng răng nghiêng lợi nói. Có một chút thôi mà! “Anh nhẹ hơn em mà! Hơn nữa, anh không có cơ bụng! Em có!” Tôi kiêu ngạo đưa ra cơ bụng 6 múi cho hắn xem.

“Àn, rất đẹp.” Hắn gật đầu.

Xem đi, cả anh cũng thừa nhận Ai, từ từ –“Á , anh làm gì đó ?”

Tay hắn không an phận vuốt ve cơ thể tôi, đảo mặt liền dời xuống chân. Oa a a, anh sẽ không lại muốn nữa chứ?

Tôi cầm lấy tay hắn, cố gắng làm cho mắt sắc hơn một chút: “Anh còn chưa đủ nữa hả!”

Hắn cười đến tà ác: “Kì, làm sao mà đủ được? Đối với em , anh vĩnh viễn vẫn không thấy đủ!” Tiếp theo dễ dàng đẩy tay tôi ra, tiếp tục công thành đoạt đất.

“Em không muốn a!” Tôi giãy dụa tôi dùng sức giãy dụa, tôi biểu tình tiểu tình biểu tình a!

tôi y hắn dừng lại một chút, hai tôi y ôm ngực, từ trên xuống dưới đánh giá tôi: “Thoạt nhìn em thật sự em không muốn. Sao thế? Vừa rồi anh hầu hạ em không tốt sao?”

A a a, anh, anh, Mộ Dung Tân, sao anh có thể nói ra lời vô sỉ như vậy a a a! Tôi cảm thấy tất cả máu của tôi “Oanh” một tiếng dồn hết lên não.

“Ha ha ha ha, Kì a, em vẫn chưa quen với những lời này sao .” Hắn, hắn, hắn, hắn cứ nhiên đang liếm mặt tôi! A, anh là tên hỗn đản, càng ngày càng thậm tệ a! Anh , anh , anh đồ không biết xấu hổ! Làm sao có thể giống như chó con liếm người tôi chứ!

Tôi tức giận đến run run, chỉ vào mũi hắn lại mắng không ra một chữ.

Hắn đem tôi ôm vào trong ngực, hôn nhẹ trán của tôi: “Kì, đừng tức giận, anh không muốn thấy em sinh khí.”

“Hừ! Chứ không phải từ ngày đầu tiên anh đã chọc em giận hay sao?” Tôi vặn vẹo thân thể, tôi không cho anh ôm! tôi xoay tôi xoay tôi xoay xoay xoay! Hừ!

“Ba” Hắn đánh mông tôi một cái.

Uy, trời ơi! Đánh mạnh như vậy! Đau đó nha! Anh , anh , anh còn dám nói là thương tôi? Tôi đánh! Cho dù lát nữa bị trừng phạt tôi cũng đánh! Tôi xoay người, đấm hắn một quyền đá hắn một cước.

Phù phù, một quá a..... tôi ngẩng đầu kiểm tra tình trạng của hắn..... Cái gì? Không bị gì hết? Sao có thể? Tôi thề với trời, tôi tuyệt đối dùng hết sức đánh hắn a!

“Khí lực còn chưa đủ đâu. Mỗi thứ mỗi ngày anh cho em ăn chạy đâu hết rồi?” Hắn không bị ảnh hưởng chút nào nắm tay tôi lên, nhìn trái rồi nhìn phải “Tỉ lệ cơ thể tốt lắm, gần nhất ôm em cũng nặng hơn rồi. Nhưng mà, ha ha , Kì à , cho tới bây giờ em cũng không đề được anh đâu!”

Cười cười cười, cầu cho anh cười đến sặc hồng luôn !

Tôi buồn bực nhìn mặt hắn, ai , nói thật, nam nhân tên Mộ Dung Tân quả thật rất đẹp trai, bằng không lúc trước sao bị một gã đàn ông xa lạ kéo một một hẻm nhỏ âm u , ẩm ướt hôn chứ, ách, là cưỡng hôn, ai chịu nổi a? Ai, không đúng không đúng, nói như vậy thì mình cứ như rất để ý tới ngoại hình vậy. Ai nha! Mấy người không thấy nha, cái gì cũng chưa thấy nga! A, đúng vậy –

“Anh! Lúc trước làm gì phải làm chuyện ghê tởm như vậy hả!”

“Nga? Chuyện gì?” Hấn chọn mi.

A a a ~ động tác đủ men nha Chết đi, tôi đang cảm thán gì a! Thu thần lại.“Anh đó, sao tự nhiên lại kéo em vô cái chỗ đáng sợ như vậy mà cường hôn?”

Hấn tiếp tục làm động tác chọn mi kia, a a, kính nhờ a, anh có biết tôi thích động tác này của anh không, mỗi lần thấy đều chịu không nổi, đừng kích thích trái tim yếu ớt của tôi chứ? Muốn sát chổng à..... Ách, phi phi phi, nói bậy bạ không.

“Không phải em rất hưởng thụ sao?” Hấn khí định thần nhàn.

Ai bảo anh kỹ xảo tốt như thế? Dừng, đầu tôi chắc chắn bị chạm mạch rồi .“Anh..... Vậy..... Anh, anh cũng không thể làm như vậy a. Là phạm tội! Phạm tội!”

“Chỗ đó là gay bar mà..... Em ở đó chơi , anh làm sao nhìn lầm được? Nói sau.....” Hấn cố ý dừng lại,“ Vậy anh có hiểu lầm không?”

A! Uy, nói thôi được rồi, đừng cố ý sờ chỗ đó của tôi chứ? Tuy rằng ... mỗi lần Tân âu yếm rất thoải mái..... tôi không nhịn được tiến sát vào lòng hấn, liền thấy hấn cúi đầu cười cười.

Bàn tay thô to vuốt ve gương mặt tôi, tay khác lại mơn trớn đốt lửa trên cơ thể .

Hô hấp bắt đầu nhanh hơn :“Tân..... em..... không muốn làm thụ..... em muốn ở trên.....” Tôi khép hờ mắt nhìn hấn, tôi biết mỗi lần tôi làm như vậy hấn sẽ không kháng cự được .

Hấn nở nụ cười, thế cho nên tôi mới không phát hiện trên đó xuất hiện một tia xấu xa:“Ồ mặt trên sao?”

Tôi gật đầu, liều mạng gật đầu.

“Tốt.” Sao hấn đáp ứng nhanh vậy?

Ngay sau đó, tôi cùng hấn nghiêng trời lệch đất đổi vị trí, lần đầu tiên ở mặt trên a ~ a! Quả nhiên, mặt trên không khí đủ mới mẻ nga!

Nhưng mà tôi còn chưa kịp hưởng thụ hạnh phúc ở mặt trên , hấn liền nắm lấy thất lưng tôi. Tôi lúc này mới chú ý đến hạ thân của hấn đã sớm ngẩng đầu .

“Oa a a, đồ tồi tệ! Đồ xấu xa. Không tính! Anh nói cho em ở trên mà..... A!” Lời còn chưa nói xong, hấn đã tiến vào cơ thể tôi. Thứ nóng bỏng quen thuộc đẩy về phía trước, ma sát niêm mạc kích thích cả người tôi .

“Ấn..... Vô luận làm mấy lần , em vẫn như lần đầu tiên a.....”

Dư vị phía trước làm cho hấn dễ dàng tiến vào cơ thể, mà tư thế này càng làm cho hấn xâm nhập sâu hơn..... Hấn luật động , kích thích điểm yếu ớt bên trong

“A! A! Sâu..... Thêm..... Một chút.....” Dù vậy nhưng tôi cũng phải nói rõ nha! Tôi tuyệt đối không phải là người *** đãng , nhưng mà , kỹ xảo của hấn thật sự rất tốt..... Cho nên, nếu hấn đã cho , tôi làm gì lại không cần ? Hối hận, hối hận a.....

“Làm gì mà em cứ như sắp chết vậy?” Hấn buồn cười nằm trên lưng tôi.

“Anh gạt em.....” Tôi lên án sự xấu xa của hấn

“Em thật ra rất thích đúng không ~ Kì , sao em đáng yêu như vậy a” Nói xong, hấn hôn lên mũi tôi.

Ấn, tôi thích người ta hôn nơi đó nhất.....555, được rồi, trận thứ nhất tôi đầu hàng!

2. Chương 2

Đồ Tân vương bát đần! Cư nhiên dám đối xử với tôi như vậy! 555..... tôi thoáng chuyển thân , đau đón từ bên dưới truyền đến ngăn trở tôi vịn vẹo. Tôi đành phải ngoan ngoãn nằm trên chiếc giường màu trời lớn , sống chết dày vò drap giường.

Cái gì chứ, tôi cũng đâu có làm chuyện gì có lỗi với hần. Chẳng qua hôm đó thời tiết rất tốt, hương hoa rất thơm, đứng ở ven đường thấy một đứa bé rất ra dáng tiểu thụ, liền đến gần hỏi thăm hai câu thôi. Về phần tại sao lại nổi lên vật lý phản ứng, thuần túy là tác dụng của nam châm đối với vật hấp dẫn, người ta cũng đâu phải cố ý muốn hôn đâu Ách, là bị hôn! 555, hảo ủy khuất nga..... Hơn nữa, người bình thường, ai lại nghĩ đến con sói hoang đó lại tránh ở một góc âm u thấy hết toàn bộ quá trình? Phát hiện thì phát hiện đi, hần, hần, hần, hần cứ nhiên ở trước mặt công chúng coi tôi như món hàng khiêng trên vai a! Sau đó, trở về nhà. Tôi đã chuẩn bị để hần giáo huấn tư tưởng, ai ngờ hần không nói hai lời trực tiếp dùng vũ lực, còn mi danh nói “Hảo hảo yêu thương”?! A a a, tôi bây giờ ở đứng đây còn không nổi chứ đừng nói đánh! Tân chết bầm, đồ không biết xấu hổ! Cứ luôn áp bách Tiểu Kị đáng thương!

5555, nếu biết vậy đã không đi qua ~ ai bảo cái đứa nhỏ siêu cấp tiểu tiểu mỹ thụ kia rất giống Tân chết bầm chứ Người ta vẫn bị đặt ở phía dưới, chỉ muốn phản kháng chút thôi, để chứng minh cao ráo đẹp trai đáng yêu dễ thương Ngô Kị cũng có phong phạm của nam nhân mà. A a a. Nhiều cậu bé đáng yêu như vậy mà..... Ai? Khoan đã, khi tôi bị khiêng đi thì hình như cậu ta đã lên bỏ gì đó vào túi tôi thì phải..... Quần áo đâu? Quần áo đâu?

Tôi hốt hoảng, rớt cuộc ở đầu tủ cạnh giường nhìn thấy quần áo đáng thương bị thả qua một bên, hảo thương tâm nha, hàng hiệu mấy ngàn đồng của người ta đó, cứ như vậy nằm cô đơn dưới sàn Xin chia buồn với mi, tôi sờ sờ A, có rồi!13*****5555..... Yay! Quả nhiên là thế! Xem ra cậu bé kia cũng có ý với tôi.

Hắc hắc hắc.....

“Nhìn em vui quá ha.”

“Hết hồn à”!! Âm thanh quen thuộc từ cửa truyền đến, sợ tới mức cơ mặt tôi cứng ngắc. Không thể nào? Người ta mới vui vẻ được có chút xíu, trời muốn tiêu diệt tôi rồi?

Tôi có thể nghe thấy tiếng cổ mình phát ra tiếng “Rắc rắc rắc”, cố gắng nhìn kỹ, đem tiêu điểm tập trung đến một chỗ.

TMD, anh đồ chết bầm này còn dám dùng tư thế thoải mái như vậy đứng cạnh khung cửa? Tuy rằng cái chân kia chỉ dài hơn tôi có một li nhưng giao nhau đứng nhìn bảnh quá, với cái thói quen hay làm động tác khoanh tay thật sự có đủ mỹ lực, trên mặt tựa tiểu phi tiểu thật sự rất khiêu khích người ta..... Nhưng mà –

“Tân chết bầm, không cho anh lại đây nha!” Tôi rống lên. Tuy rằng biết sẽ không có hiệu quả, nhưng phải tỏ vẻ một chút. Tốt xấu gì trong hình thức tôi cũng đó có chống cự, bất mãn và oán giận.

“Cả ngày anh chưa gặp em đó.” Nhìn đi, quả nhiên là vô dụng. Hần vẫn đi tới kia, hừ, da mặt siêu cấp dày!

“A.....” Ai? Ai? Sao anh còn sờ mông tôi a! Nó còn đang trong giai đoạn bị thương! Không thể cho anh tiếp tục chà đạp..... Từ từ, sao tôi lại không có cốt khí như vậy? Suốt ngày chỉ nghĩ mình sẽ “Bị khi dễ” a!

Tôi như cá chép bị đánh vẩy –“A!” Đau đến bén nhon từ hạ thân làm cho tôi thật sự không có hình tượng kêu lên

“A! Em đừng làm anh sợ, Kị, em vẫn còn đau?” Tay hần luồn vào nách, bế tôi dậy, bế nằm trong ngực hần, tay nhẹ nhàng vuốt lưng tôi, muốn giảm bớt đau đớn cho tôi.

Thấy trong mắt hần là thần sắc lo lắng, ha ha, có chút cao hứng nha.....

“Em gạt anh?” Ngờ khí của hần lập tức biến đổi

“Đi chết đi! Ai lừa anh! Thật sự đau mà. Anh cũng không ngấm lại xem anh làm mấy lần?” Người này, có ý tứ gì a, tôi vừa mới cảm nhận được một chút ôn nhu! Liền bị phá hủy! Hừ, không có ý nghĩa, “Không cho anh đụng vào tôi!”

“Vậy em sẽ không khó chịu chứ?” Cứ nhiên còn dám trêu chọc!

Tân chết bầm, lão hồ không phát huy anh cho tôi là “hello kitty” à! “Không cho chính là không cho, anh buông tôi ra! Rời khỏi người tôi! Tôi chịu đủ rồi!” Không biết tại sao tôi lại như vậy, đẩy người hần ra,

thân thể dịch qua một bên . Ô! Đau quá, khẳng định lại nứt ra rồi.....5555, vì sao tôi lại đáng thương như vậy a!

Không khí trở nên trầm mặc một cách kỳ dị..... Thật lâu không có tiếng động gì..... Vụng trộm ngẩng đầu..... Oa, mặt hảo nghiệp tức nga. Uy, tôi nói Tân a, anh cái loại mặt dày mày dạn này mỗi cái biểu tình cũng đẹp như vậy..... Ê! Anh cứ như vậy đi ra ngoài a! Ê! Ê!

..... Cái gì chứ! Tự nhiên cái vậy à? Chẳng lẽ tôi không thể từ chối anh?

Tiếng động truyền ra từ một căn phòng khác. Không thể nào..... Hừ, đi đi đi đi! Không cần anh nữa! Đầu tôi chôn trong đầu gối , trong lòng cảm thấy rầu rĩ .

Tiếng bước chân lại dần dần tới gần , tiếng thở dài vang lên trên đỉnh đầu , một bàn tay to nhẹ nhàng vỗ mái tóc tôi, thắt lưng bị người chậm rãi nâng lên.

Tân..... Anh làm gì?! Sẽ không lại.....

“Kì, đừng như vậy , để anh giúp em sức thuốc.”

Tôi mạnh quay đầu, thấy Tân vẫn là gương mặt tươi cười ôn hòa trước sau như một. Trong lòng lập tức tỉnh không vụn lí.“Tân.....”

“Anh không giận em, anh chỉ đang trách mình không cẩn thận.” Hắn nói xong lấy thuốc mỡ, ở đằng sau tôi chậm rãi dùng sức, niềm nị cao lạnh lẽo phối hợp với ngón tay thô to của hắn, làm tôi sinh ra một loại cảm giác cực kỳ vi diệu.

Đương nhiên đây là buổi tối đầu tiên hắn không yêu cầu vô độ , chỉ ôn nhu ôm tôi ngủ mà thôi .

Ngày hôm sau dương quang sáng lạn vô cùng, hắn đã đi làm từ sớm , tôi tiếp tục nghỉ bệnh. Miệng vết thương sau khi được thoa thuốc rõ ràng hiệu quả rất nhiều. Tốt rồi, rời giường hoạt động hoạt động ~~~ đúng rồi, hẹn cậu bé kia ra đi chơi đi.

Đô — đô — đô —“Alo?” A, âm thanh hảo nghe, ngày hôm qua không chú ý, không thể tưởng được cậu bé này lại có giọng nói như vậy..... Thành thực?! Hình như rất quen nha..... Mặc kệ , cứ nói mục đích trước đã:“Cậu nhớ tôi không? Là người ở trên đường gặp cậu đó.”

“Ân.....”

“Chúng ta gặp nhau được không?”

“Ân.”

“Địa chỉ ở nhà ăn XX đường X được không?”

“Ân!”

Điện thoại truyền đến tiếng cúp máy, yay, thành công! Nhưng mà, hình như đứa nhỏ này không thích nói chuyện.

Nhà ăn nằm ở góc đường trong giờ nghỉ trưa mọi khắc đều rất yên tĩnh, phản xạ mặt trời chói lọi rơi xuống đất , người đi trên đường giờ trở thành đối tượng bị soi chiếu. Cho nên tôi rất thích chọn nhà hàng cách nhà tôi chỉ vài bước , sát giờ mới đến nơi. Có thể tôi đến hơi sớm, vội vàng quan sát mọi người trong quán.

Đẩy cửa ra, chuông gió treo ở cửa phát ra tiếng vang thanh thúy “đing linh đing linh”, tôi đi vào , theo thói quen nhìn đến nơi tôi hay ngồi. Ai? Cậu nhóc kia đã đến rồi?

Tôi đi lên phía trước, vừa định mở miệng chào hỏi, nhưng mà cái chữ “Hi” chữ “H” còn chưa kịp nói ra , lập tức giống như ở giữa trời nắng mùa hè bị tạt một thao nước đá, sau đó là cảm giác bị đông lạnh.

Thiếu niên bình yên ngồi ở chỗ kia, nhưng cái này không phải trọng điểm, trọng điểm người bên cạnh y — Mộ Dung Tân!!

Thiếu niên xấu hổ hướng tôi cười cười, làm một động tác “Tự cầu nhiều phúc “ lùi về phía sau một chút. Này này này..... Rốt cuộc là tình huống gì a? Có tính là bất kể thông *** không? Nhưng tôi còn không X

gian ai a ~ ít nhất chờ tôi hưởng thụ xong mới nói..... Ách..... chết rồi, Tân đang nhìn tôi, chẳng lẽ hẳn nhìn ra ý nghĩ của tôi ?

“A, Tân a..... Ha ha..... Thời tiết hôm nay rất tốt a.....” A a, tôi lại nói cái gì đây ! Chết chắc rồi.....

“Đúng vậy, rất thích hợp để giáo huấn mấy đứa nhỏ không ngoan ngoan.”

Ặc..... Tân, sao mắt của anh lại ác liệt như vậy..... Không cần a, tôi tuyệt đối không trở về ! Tuyệt đối sẽ bị chính thật sự thảm a a a! Tôi nhìn đứa nhỏ xinh đẹp kia, dùng ánh mắt cầu cứu [Tuy rằng biết không có tác dụng.....|||||]

Y vô hạn đồng tình nhìn tôi liếc mắt một cái, nói:“Em đi trước đây, hẹn gặp lại.”

A a..... A a? Sao cậu có thể bỏ rơi tôi ở đây chứ.....

Tôi còn chưa nghĩ xong , đã bị Tân đánh gãy:“Chúng ta về nhà nhé?” Tuy rằng lời nói nghe rất dễ thương lượng , nhưng mà người thông minh như tôi đây làm sao không nghe thấy uy hiếp ở bên trong?

5555 . Trốn không thoát Được rồi, được rồi, lần này là tôi sai.....

Đến nhà , Tân thực ôn nhu mở cửa, thực ôn nhu đóng môn, thực ôn nhu đem tôi để xuống giường, thực ôn nhu đè lên

“Kì, chúng ta hảo hảo nói chuyện ha.....” Ai, ngay cả ngữ khí cũng rất ôn nhu.

“Ồ..... Em sai rồi.....” Nhưng mà ,“Sao anh cũng ở đó?”

“Em thấy bọn anh giống nhau không?”

Tôi gật đầu. Vì giống nhau cho nên tới mới có hứng thú với đứa nhỏ đó, nên mới tiếp cận nó.

“Thị lực của anh tốt chứ?”

Tiếp tục gật đầu. Tốt, thị lực cực tốt a, mà cái này có liên quan gì? Tôi mờ mịt nhìn hẳn.

Hắn cười hôn trán của tôi :“Anh thấy động tác nhỏ đó của cậu ta, thuận tiện nói cho em biết , nó là em họ của anh.”

A?! Cái gì? Tôi há họng. Kết quả bị Tân thừa cơ hôn một cái.

“Em gọi điện thoại người bắt máy là anh, phát hiện ra không?” Hẳn tiếp tục “Hảo tâm” nói cho tôi nghe.

“A a! Khó trách quen thuộc như vậy.....”

“Thuận tiện nói luôn, em muốn thưởng cậu ấy chứ gì?”

“Ai? Ai? Anh đừng nói em háo sắc như vậy a!” Mặt của tôi lập tức nóng lên , vì danh dự phải phản bác.

Hắn mỉm cười :“Có không?”

“..... Có, một chút..... Chỉ là một chút thôi nga!” Vì để một lát nữa không bị chèn ép quá thê thảm , lời này cần phải nói ra.

Hắn lại tà tà cười, hại trái tim tôi dừng lại mấy giây:“Em họ của anh là công mà!”

“A —” Hỗn loạn quá..... Làm sao có thể?

“Nhà bọn anh chỉ làm công thôi nga! Cho nên , em vẫn nên ngoan ngoan nằm trong lòng anh thở dốc đi.....” Hẳn vươn đầu lưỡi liếm mặt tôi,“Xem ra anh không thể ôn nhu với em được rồi. Một ngày không làm , em sẽ không thỏa mãn đúng không?”

“A, em không có..... A.....” Ai ai ai! Anh , sao dám cắn đầu ti của tôi a! Tôi tuy là nam nhân , nhưng nơi đó cũng miễn cảm biết không? Di di di? Người còn hút? Không thể nào, đâu có sữa đâu..... A, ô..... Thật thoải mái.....

“Kì, em thật *** đang.”

Đi chết đi , là ai làm hại a, hừ, tôi về đến! Nhắm ngay đầu ti của hần , tôi liếm liếm liếm.....“Ai nha, thật sự sẽ cứng nha!” Tôi kinh hãi đem phát hiện của mình nói cho Tân. Đổ lấy hần nắm lấy tay tôi đặt xuống hạ thể của hần , a..... Nóng quá.....

“Nơi này cũng vậy nga!” Hần ở bên tai tôi hô hấp , cảm giác tê dại xâm chiếm..... tôi ngơ ngác cầm lấy nơi đó, quên đi phải làm sao để mình thoát được kiếp này.

“Em còn đau không?” Ai? Câu này là có ý gì? Tôi lại tưởng tượng đi đâu rồi .

“Là nơi này nè.” Hần xoa xoa cục huyết của tôi.

Tôi gật đầu, một nửa là thật , một nửa là hy vọng hần có thể buông tha cho tôi.

Hần thở dài, qua một lúc lâu mới gật đầu:“Vây hôm nay anh cho em thư thái ngủ.” Nói xong, hần quen thuộc kích thích mỗi nơi mẫn cảm của tôi, tôi rất nhanh đạt đến cao trào

Tôi hưng phấn nằm ở trên giường, hần ôm tôi vào phòng tắm, tẩy trừ thân thể cho tôi . Tôi mới chú ý đến hần vẫn còn cương như cũ.

“Tân..... Anh thì sao?” Tôi ở trong lòng hần xoay người. Đụng đến hạ thân nóng bỏng kia.

Hần hít sâu một hơi , như đang nhẫn nhịn rất vất vả.

5555, không được a..... Cho nên, tôi quyết định đưa ra một chuyện cực kỳ mất mặt — “Em giúp anh cho!”

“Em á?” Hần nhìn tôi một cái, dám khinh thường tôi à !

“Em cũng là nam nhân mà!” Oa oa! Tôi cứ nhiên có thể nói ra lời lẽ như vậy ! Tôi thiết bội phục mình quá

“ Vây được , em ngồi xuống đi.” Hần ra lệnh.

Tôi theo lời hành động, tầm mắt ngang hàng với nơi đó, oa coi kìa, hảo đồ sộ nha..... vậy , nên làm cái gì tiếp giờ?

Không phải tôi ngu ngốc nga, chỉ là trước giờ chúng tôi chưa dùng khẩu X thôi ! Không biết cũng là bình thường !

“Nếu, em cảm thấy ghê tởm thì” Hần đại khái thấy tôi vẫn chưa làm , tưởng tôi ghét bỏ nó ? Trời đất chứng giám, tôi không biết làm sao thôi. Nhưng mà hần nói như vậy, hần là.....

Tôi chủ động đưa miệng lên , cảm thấy nơi đó của hần co rút lại. Ân..... Cái kia, nếu đã dùng miệng thì mình phải mút đúng không? Ha ha , coi tôi nè.....

A..... Chất lỏng mang hương vị đặc tính của nam nhân mãnh liệt xông vào miệng tôi , đầu tôi trống rỗng một mảnh.....

“Không được thì nhả ra.....” Hần vỗ mặt của tôi.

Nhưng mà, ô, phản ứng theo bản năng, tôi..... Nuốt xuống..... Không cẩn thận một chút , dẫn tới một trận ho khan.

“Không có việc gì chứ?” Hần gắt gao ôm lấy tôi,“Cám ơn em đã nhận anh.....”

“A?” Thật vất vả mới có thể hô hấp . Tân a, hôm nay anh nói mấy lời gì đó em hoàn toàn không hiểu?

Hần điểm chóp mũi của tôi:“Biết không? Nếu em nhả ra thì anh cũng có thể hiểu , nhưng anh sẽ cảm thấy em không tiếp nhận anh..... Cho nên, anh thật cao hứng.....”

Ách, tôi làm đúng rồi? Thì ra tôi là thiên tài a, lần đầu tiên làm đúng a!

“Cám ơn em..... Kì..... anh thật sự rất thích em” Nói xong hần lại hôn lên mũi của tôi

Ân..... Hảo hạnh phúc a.....

Cho nên, hiệp thứ hai , tôi tự động đầu hàng.....

3. Chương 3

Bên người truyền đến tiếng hít thở khác thường, mang theo một chút dồn dập và nặng nề . Hai thân thể dán chặt vào nhau, khiến lưng tôi chảy đầy mồ hôi . Thiệt khổ sở a!

Tôi xoay người, tính kháng nghị –“Em nói, Tân.....” Tôi ngưng hẳn khi phát hiện hắn có chút khác thường.

“Uy uy uy! Tân! Anh làm sao vậy?” Anh cũng đừng làm tôi sợ chứ! Sao tự nhiên mặt trắng bệch thế! Chân mày cũng nhăn lại hết, 555, đau lòng quá à.

“..... Làm em thức sao” Từ hàm răng hắn nói ra từng tiếng.

“Uy, anh bị gì vậy? Không khỏe chỗ nào?” Cái gì mà làm tôi thức, anh làm tôi sợ muốn chết. Nói vào trọng điểm đi, thật là. Bình thường thì rất kiêu ngạo, cố tình chọn loại thời điểm này ôn nhu sẵn sốc.

“Dạ dày..... khó chịu quá, như bị cuộn vào..... Bụng cũng đau, ấn vào mà không hết”

Chắc không phải..... Tờ chạm vào trán hắn, a, nóng quá. Tôi xoay người, rời giường cầm điện thoại, thuận thực ấn một dãy số “Đô” “Đô”.....“Alo, xin chào , đây là bệnh viện XX.....”

“Tôi là bác sĩ Ngô Kị, giúp tôi bảo mọi người chuẩn bị một chút, lát nữa sẽ có một cuộc giải phẫu.”

“A, tốt, bác sĩ Ngô.”

Treo điện thoại, tôi quay đầu nhìn Tân, ai , ưu điểm rắn chắc hơn so với hắn xem ra tôi có chỗ để dùng rồi “Anh cố chịu một chút, em ôm anh đến bệnh viện.”

“Không cần..... Cứ giỡn hoài anh tự đi được.....”

“Đã đau như vậy, còn ráng ngồi tranh luận vấn đề mặt mũi nam nhân này à!” Tôi vỗ vỗ lưng ăn trấn an. Hắc hắc, khó có cơ hội được show off sự nam tính của bản thân mà!

“Em..... Đừng nghĩ anh không biết ý đồ của em.” Hắn một câu chọc thủng suy nghĩ của tôi .

Oa oa, sao vào lúc này mà anh còn thanh tỉnh vậy a? Thật hận không thể đánh anh một cái cho bất tỉnh luôn! “Anh nói cái gì vậy? Thấy em tiểu nhân vậy sao? Em chỉ theo góc độ chuyên nghiệp của một bác sĩ mà nói thôi. Bây giờ anh không nên cử động nhiều. Thành thật một chút, cũng đâu mất miếng thịt nào!”

Biểu tình của Tân có điểm vận vẹo, như đang cười khổ, ha ha ha ha, hảo vui nga! A, nhìn xuống nhìn xuống!

Ôi! Sao nặng quá vậy! Tôi chống vào vách tường mới miễn cưỡng đứng vững. Ngồi thang máy xuống lâu, tôi ôm hắn đi trên đường , hắn cũng không tiếp tục làm tôi khó xử, biết tôi không thể bắt xe, rất hiểu ý vờ tay.

Dưới ánh mặt quái dị của chú tài xế tôi ẵm hắn vào, báo địa chỉ, ánh mắt khác thường của chú mới thu lại, còn đồng tình nói:“Vị tiểu ca này có người bạn như cậu thật đúng là tốt quá.”

“Ha ha, lần sau có việc gì thì nhớ tìm em nha.” Tôi ở trong lòng cười đến sặc hông.

Đến bệnh viện, Tân đều nghe theo bài bố của tôi. Cho tôi lấy nước tiểu, lên xe lăn, tôi giúp hắn thay quần áo vào phòng kiểm tra. Không lâu sau, liền có báo cáo, giống như suy đoán của tôi – Viêm ruột thừa cấp tính.

Tôi đặc biệt sắp xếp cho Tân một căn phòng đơn, loại phòng này bình thường rất mắc, nhưng Mộ Dung Tân là loại người thiếu gì thì thiếu nhưng tiền lấy đâu cũng được, hơn nữa ở trong này cũng dễ cho tôi thực thi kế hoạch vĩ đại hơn, a ha ha ha ha!

Thanh thanh cổ họng, tôi mang tất cả dụng cụ muốn dùng đi vào . Yên lặng một thời gian, sắc mặt Tân đã tốt hơn nhiều.

“Bây giờ còn đau không ?” Nhấn nạy, không được để hắn biết kế hoạch của tôi.

“Tốt hơn lúc nãy rồi. Kị, anh bị gì thế. Nhìn em không lo lắng lắm, chắc không có gì đâu ha? Khỏi ở đây được không??”

“Sao , anh tiết tiền hả?” Nhưng tôi có kế hoạch phải thực hiện a, cho dù không có chuyện gì cũng không thể để anh dễ dàng thoát được , huống chi là có việc? “Anh bị viêm ruột thừa cấp tính, em và bác sĩ đã thảo luận phải nhanh chóng giải phẫu cắt bỏ.”

Tân gật gật đầu, hần đối với sự chuyên nghiệp của tôi không có ý kiến gì “Vậy chừng nào thì tiến hành?”

“Bây giờ. Nhân lúc bệnh còn chưa nghiêm trọng.” Hảo, hảo, nhanh lên , nhanh lên. Tôi có một loại cảm giác sắp thắng lợi. Tôi nhần, tôi nhin ! Cái gọi là “Tiểu không nhần tắc loạn mưu”, chịu đựng a, Ngô Kì!

Về mặt ngây ngô không biết gì hảo mê người nga ~ nước miếng nước miếng.....“Vậy anh phải làm gì?”

Ye ! Đã mắc câu !

“Hắc hắc, Tân, là phục vụ đặc biệt của em đó nha!”

Mặt của hần co gập:“Làm gì mà cười thấy ghê vậy? Muốn làm gì anh?”

Hừ, bây giờ mới cảnh giác đã không kịp rồi. Tâm tình thật sự tốt đến đòi mạng, cho nên tôi tốt bụng nói cho hần nghe –“Cạo lông!” (==))

“A.....” Hần ngốc ra, vẫn chưa hiểu rõ.

Tôi thật lòng lặp lại một lần :“Cạo lông” Tuy tôi đã khắc chế rồi, nhưng vẫn không nhin cười được làm giọng tôi cứ run run .

Lần này, hần cũng hiểu được :“Anh · tuyệt · đối · không · làm!” Oa coi hần nhếch mép kìa, còn gần từng tiếng nữa, thiết, tình huống như vậy làm gì tới lượt anh phản kháng?

“Tân, thì ra anh thích mấy cô y tá đáng yêu ” Tôi cố ý dùng khẩu khí ai oán,“Vậy được rồi, em giúp anh tìm hai tiểu MM đến hầu hạ anh. Nhọc lòng em còn an bài cho anh phòng riêng, sợ anh ngượng ngùng nữa chứ . Ai, bất quá, lúc đó có thể cho mọi người hưởng thụ cũng được.” Nói xong tôi xoay một vòng, đi về phía cửa.

“Uy! Kì.” Trong thanh âm tràn đầy dở khóc dở cười,“Anh cũng chưa nói như vậy.....”

CC, tôi chờ chỉ có câu này thôi, tôi nói Tân nha, anh còn rất non! “Vậy anh nói đi có muốn em giúp anh không?”

Cái miệng của hần hơi hơi run rẩy, ánh mắt ai oán nhìn tôi , a a..... coi kìa, tôi sắp bị nhồi máu luôn rồi.“Không làm có được không ?” A a a, Tân, sao hôm nay anh nói mấy câu cứ như là tiểu thụ vậy.....5555, anh muốn hại chết tôi à!

Chân thành đi đến trước mặt hần, bởi vì độ cao của giường vừa lúc hần nhìn tôi, tôi vươn tay sờ sờ mặt hần :“Không được a..... phải làm ! Cho nên – để em cỡi!”

“Uy uy, Kì.....” Hần thấy tôi động thấy liền bắt cổ tay tôi,“Em..... Là cố ý ?”

Tiểu ngu ngốc, giờ phát hiện sao?

“Hừ, cường long khó áp bọn đầu xà! Trở về, sau khi trở về..... Ân.....”

Không cho hần cơ hội tiếp tục uy hiếp tôi, tôi cầm lấy phần thân của hần . Sau khi trở về? Hừ, tới đó tính , “bữa ăn ngon” trước mặt quan trọng nhất!

Có lẽ là do tôi nhìn chăm chú còn rất nắm chắc độ mạnh yếu, nơi đó của Tân dần dần ngẩng đầu, độ nóng bắt đầu tăng lên làm tôi không khỏi hưng phấn. Tay tôi chơi đùa ở nơi đầy lông của hần , kích thích nơi mẫn cảm rồi chậm rãi loại bỏ. Hần như chịu không nổi vặn vẹo, tôi xấu xa nhắc nhở:“Đừng kịch liệt quá nha , anh là bệnh nhân.”

“Kì!” Hần trách cứ “Nếu em làm cho anh hưng phấn, lát nữa làm sao phẫu thuật?”

“Tất nhiên sẽ xử lý, em sẽ phụ trách đến cuối cùng!” A a a! Cảm động! Sao tôi lại có thể nói ra lời có khí phách nam nhân như vậy a!

Trong chốc lát , tất cả đã gọn gàng ... Ách , tôi biết tôi rất háo sắc, nhìn chăm chăm vào nơi đó không tốt chút nào, nhưng mà, da hỏ bóng nha, hỏ mềm nha, xúc cảm tuyệt đối là cực phẩm ~~ ha ha, giờ phút này không động thủ, về sau chỉ sợ không còn cơ hội . Tôi sờ sờ chà xát, nhu , niết ... Sau khi tôi không an phận, dục vọng của hân đã đến cực điểm. Hô hấp hân rối loạn:“Kị.....”

55555, âm thanh đủ mê người a! Tôi ngẩng đầu, vươn lưỡi cùng hân triền miên. Nghĩ đến sau giải phẫu sẽ không thể cùng hân làm như vậy, tôi càng ra sức khơi mào dục vọng của hân , tay chạm đến phần cứng đã đứng thẳng bắt đầu hoạt động . Ân, ân, cho dù cho hân phục vụ tốt hơn.....

Nụ hôn càng sâu sắc, tốc độ trên tay càng nhanh hơn.

“Ân.....” Khi hai cánh môi rời ra, hân đạt cao trào, dung dịch màu trắng dưng mãnh bắn ran, giữa đôi môi vươn vãn sợi chỉ trong suốt nhìn qua phá lệ câu nhân. Đang lúc tôi đắm chìm , từ cửa truyền đến âm thanh

“Bác sĩ Ngô , tất cả đã chuẩn bị tốt.”

“Tôi biết rồi.” Tôi lau hạ thân cho hân, khử trùng, chuẩn bị tất cả mới mở cửa. Mùi khử trùng che đầy hương vị *** mị khi này, đẩy hân nằm trên giường, tôi đi theo bên cạnh :“Yên tâm, chỉ là tiểu phẫu thôi!”

“Ai mổ chính?”

Ngu ngốc! “Đương nhiên là em , em không phải đã nói phụ trách đến cuối cùng sao.” Tôi đưa tay để lên mắt hân “Yên tâm, đường cắt của em rất đẹp! Mộ Dung Tân vẫn sẽ hoàn mỹ như trước! Em cam đoan.”

“Anh tin em!” Hân khê cười , cô y tá kể bên ỉn ỉn đỏ mặt.

Tôi thở dài, chuyển đổi tâm tình, lát nữa tôi không chỉ là người yêu của hân , mà còn là bác sĩ phụ trách bệnh nhân.....

....

4. Chương 4

Đáng chết đáng chết đáng chết! Hiện tại nội tâm của tôi giống như có một ngàn con trâu đang chạy như điên. Tôi biết phản ứng này rất bình thường, tôi biết rốt cuộc đã không có chuyện gì , tôi còn biết ca phẫu thuật rất thành công, nhưng mà , chết tiệt, sao anh còn chưa chịu tỉnh a!

Hung tợn trừng mắt người đang nằm trên giường bệnh, tôi thật muốn liều mạng gọi hân tỉnh dậy! Nếu không phải tôi còn một chút lương tri của người làm y tế, chỉ sợ đã sớm làm như vậy rồi.

Uy, Tân, anh mau tỉnh dậy cho tôi! Tuy rằng tôi đối với thực lực của mình rất tin tưởng, nhưng anh cũng phải cho tôi chút mặt mũi chứ! Tốt xấu gì cũng phải tỉnh dậy a! Cho nên, ngay lập tức, tỉnh dậy cho tôi.

“Ân.....” Tiếng rên rỉ nhỏ đến mức gần như không thể nghe thấy làm tầm mắt tôi tập trung nhìn vào hân.

“Tân! Tỉnh thì mau mở mắt ra!” Tôi gào thét.

Người trên giường thổ hắt ra, thông thả mở mắt:“Kị, em vẫn tràn đầy sức sống như vậy !”

Tràn đầy sức sống? Té xỉu..... Anh cho tôi là hải sản sao! Thật muốn quăng anh xuống giường! Quên đi, nể tình anh lát nữa còn phải chịu đau, lần này tạm thời tha cho anh. Tôi nhìn hân, ghi vào sổ sau này tính, nằm úp sấp trên giường hân, đối diện với ánh mắt của hân:“Em nói nè, anh là nam tử hân đúng không?”

Hân buồn cười nhìn tôi:“Em lại nghĩ ra cái quái quỷ gì ?”

“Không có!” Tôi chụp đầu hân,“Em chỉ muốn nói, lát nữa thuốc tê hết hiệu quả sẽ rất đau, anh phải chịu đựng nha!”

“Vậy em còn gọi anh tỉnh.....” Tân vừa tức giận vừa buồn cười .

Tôi mếu máo, người ta lo lắng cho anh chứ bộ..... Anh chưa tỉnh, tôi biết anh không có chuyện gì , nhưng mà.....

“Lo lắng cho anh sao?” Hấn nhìn tôi hảo ôn nhu nga, “Anh không sao , yên tâm!”

Tân..... Sao anh biết ý nghĩ của tôi chứ? Thật sự là..... quá đáng ghét! Tôi cúi người, hung hăng hôn hấn xuống đôi môi tái nhợt của hấn. “Ngủ đi, em cùng anh.”

Đêm, yên tĩnh , người, trần trọc .

Tân không hề phát ra tiếng động gì, nhưng tiếng hít thở dồn dập trầm trọng của hấn đã nói lên tất cả. Tôi biết hấn rất đau, rất khó chịu. Đây là di chứng khi thuốc tê hết hiệu lực . Tôi cầm lấy tay hấn, đặt lên môi mình :“Tân, khó chịu thì kêu lên đi.”

“..... nhưng anh là nam tử hán mà.....” Hấn gian nan nói ra, tay run nhè nhẹ.

Ngủ giấc, bây giờ anh còn cứng rắn chống đỡ làm gì! Tôi tức giận trừng hấn.

“Kì, biểu tình đó của em , anh đều thích” Hấn cố ý muốn chọc tôi cười. Ngốc, tình huống như vậy sao tôi cười nổi?

Hấn thở ra:“Vậy em hôn anh được không?” Nói xong giống như không có chuyện gì phát diện với tôi, nhưng trong tình trạng này thấy thế nào cũng giống như đang phao mị nhân a .

Tôi đứng dậy, nhẹ nhàng chạm hấn:” Nói thật, em muốn đập anh một cái anh bất tỉnh cho xong việc.” Như vậy anh sẽ không đau .

Tân thật sự là con giun đũa trong bụng tôi, ánh mắt hấn lập tức trở nên sâu xa:” Không đau , thật sự đừng lo, so với chuyện năm đó em gặp phải có đáng là gì?”

“Ngủ giấc!” Tôi hiểu hấn đang nói cái gì.

Tầm mắt hấn dừng trên nơi nào đó trên cơ thể tôi, mơ hồ lóa ra ánh sáng:“Thực xin lỗi!”

Tôi chưa từng hối hận! Đồ ngốc. Càng ngày càng ngốc “Ước định, còn nhớ không?” Tôi cười thô bỉ nhìn hấn.

“Nhớ rõ.....”

“Còn gì nữa?” Tôi tiếp tục nhìn hấn, bị tôi nhìn đến sợ hãi , hấn rụt cổ, nuốt nước miếng một cái.

“Àn?” Tôi không ngừng cổ gằng.

“Vĩnh viễn không vì chuyện ấy nói ‘Xin lỗi’.....” Ánh mắt hấn dao động không ngừng “Bằng không thì....”.

Nhìn hấn khẩn trương , tâm tình cực tốt sờ sờ mặt hấn:”Yên tâm, anh đang là bệnh nhân, em sẽ hầu hạ anh thoải mái.”

Tân như đang còn muốn nói gì đó , bị tôi đè về giường :“Nghỉ ngơi!”

Hấn gật đầu, tôi ở bên cạnh ru nhẹ, vỗ ngực hấn.....

Âm thanh rất nhỏ mở cửa làm tôi giật mình, tôi quay đầu nhìn người đến, ai?

Người tới vẫy vẫy tay với tôi, có chuyện gì sao? Tôi theo cậu ấy ra khỏi phòng :”Sao vậy Tiểu Thu?” Ách, đây là lên gọi thôi, cậu ấy là học đệ của tôi, tên Lê Thu, năm đó ở trong trường hợp xưng “Y đại song thảo” với tôi, vì vậy nên bộ dạng của hấn cũng chỉ có một chữ soái, không đúng , là đẹp chứ! Tôi cao hơn cậu ấy nửa cái đầu, năm đó cũng không ít lời đồn nói tôi áp hấn lung tung.

Sắc mặt cậu ấy có chút khó coi, muốn nói lại thôi, cuối cùng cắn cắn môi dưới, ngẩng đầu nhìn tôi, sóng nước dao động , rất là mê người..... Hấn, tôi lại nghĩ đi đâu a.

“Ách, học trưởng..... Còn chưa thông báo cho người nhà của anh ấy chuyện nhập viện đúng không?”

Tôi gật đầu. Quá gấp tôi cũng không để ý. Nhưng mà dù có thông báo cũng không đến đâu. Ba mẹ của Tân làm sao vui khi thấy tôi chứ?

“Anh sẽ báo chứ?” Hấn hỏi.

Ai? Ai? Tiểu Thu, em cũng quá tò mò nha, em với Tân cũng đầu thân lắm đâu, sao quan tâm dữ vậy? Tôi buồn bực nhìn cậu ấy. Tôi thật không rõ, tôi vỗ vỗ vai cậu ấy:”Tiểu thu, có chuyện gì không thể nói với anh sao?”

Đầu cậu ấy cúi thấp đến không thể thấp hơn, qua thật lâu, mới nâng đầu lên, trong mắt mang theo một tia trông mong “Em”

“Bác sĩ Lê, viện trưởng tìm anh.” Câu chuyện bị y tá trưởng đánh gãy. Thu đành cấn cấn môi dưới, mang theo không khí cực kỳ bi thương rời khỏi.

Cái gì a, tôi vẫn chưa hiểu gì hết. Tiểu Thu không phải người dây dưa như vậy. Xoay người trở về phòng bệnh, nhìn gương mặt an ổn của Tân. Ánh nắng nhu hòa rơi vào gương mặt trắng nõn, mái tóc bình thường dựng ngược lên bây giờ nhu thuận rũ xuống , đôi mắt hẹp dài nhắm lại, ngực hơi hơi phập phồng, môi hằn cũng đã có chút nhan sắc.

Tôi đi qua , hôn xuống cho hấn một nụ hôn chào buổi sáng, ai ngờ vừa cúi người xuống, đã bị bắt lấy. Đầu lưỡi của hấn lập tức trượt vào, lúc này tôi mới biết hấn đã tỉnh.

“Ấn.....” Thật lâu sau hấn mới buông ra.

“Anh gạt em!” Tôi lập tức gõ nhẹ lên đầu hấn một cái “Khi nào thì tỉnh ?”

“Anh là bệnh nhân mà!” Hấn cười đến cực kỳ vô tội,“Từ lúc anh rời đi. Anh không quen không có em ở bên cạnh.”

Câu nói tràn đầy ẩn ý, tôi cảm thấy cả mặt mình đỏ đòì mạng “Háo sắc!”

“Ha ha, anh không háo sắc , tính phúc của em phải làm sao hả ??”

5555, đáng giận! Tại tôi sợ miệng vết thương của anh lại bị rách thôi ha, chờ anh cắt chỉ rồi coi tôi làm gì anh! Anh chờ đi, Mộ Dung Tân! Tôi nghiêng răng kèn kẹt.

“Em vừa rồi nói gì vậy? Anh nghe thấy một chút.” Hấn kéo tôi ngồi lên giường.

“Chính là chuyện báo cho người nhà anh. Là Tiểu Thu hỏi, cứ thấy thái độ của cậu ấy là lạ sao ấy.” Tôi thở dài,“Mặc kệ cậu ấy, muốn báo cho người nhà anh không?”

Hấn nắm lấy tay tôi vuốt ve:”Không cần. À , em gọi điện thoại cho thư ký của anh, bảo cậu ý đem công tác mang đến. Người nhà à, gọi cho em họ anh thôi, số điện thoại em có đúng không? ” Hấn nói xong lời cuối cười gian cực kỳ.

Vương bát Tân! Anh quá phận lắm rồi đó! Tôi buồn bực trừng hấn.

“Được rồi được rồi, Kì của anh, đừng giận! Anh nói cho em nghe chuyện này vui lắm.”

Hừ, anh cũng biết trấn an tôi sao?! Nói, nếu không có gì, tôi phải ra ngoài.

“Anh đã nói qua là em trai của anh là công đúng không?”

Gật đầu. Mặc dù chuyện này rất khó tin. Làm sao vậy?

“Kỳ thật, ở đây có chuyện ngoài ý muốn phát sinh. Hơn nữa, cái ngoài ý muốn này cũng rất nhiều trùng nga.”

Thật sự a? Thú vị đó, tiếp tục tiếp tục.

Hấn nhìn tôi liền hiểu , bỗng nhiên liền hé miệng :“Gọi nó tới em sẽ biết .”

A a a a a?! Lại chơi trò này! Chắc đập anh chết quá.

“Muốn biết thì mau gọi cho đó. Mặc khác, nó tên Du , Quý Du.”

“Được, em lập tức đi!” Ye , có chuyện vui rồi!

.....5555555555, tôi dám thề lúc ấy tôi thật sự không nghĩ tới còn có chuyện như vậy xảy ra.....

5. Chương 5

Nga ~ thì ra cái này gọi là mặt thiếu sắc! Năm đó học y cũng chưa từng thấy bệnh trạng nào điển hình như vậy! Hơn nữa gương mặt của Tiểu Thu đã trắng, a , phải nói rõ nga, tôi không có ganh tị đâu đó, nhưng mà cậu ấy thật sự rất trắng ! So với nhà mới còn trắng hơn. A nha? Sao Tiểu Thu sao lại lác lư thế kia? Như sắp ngã đến nơi vậy, ê ê ê , tôi nói nha cậu không phải té thiệt chứ?

“Tiểu thu.....” Tôi tiến lên giữ chặt tay cậu ấy.

“Ba” Một tiếng thật lớn. Tôi lảng lảng nhìn Lê Thu tức giận đập tay tôi ra.

Ai? Ai? Trời thay đất đổi? Hay Tiểu Thu uống phải thuốc kích thích?

Không đúng a, trước đó còn rất bình thường mà. Nếu như vậy thì là do những người ở trong phòng gây ra? Cũng đâu có gì lạ đâu. Nơi này chỉ có Tân, Tiểu Thu, và em họ siêu cấp tiểu thụ của Tân – Quý Du.

..... Là Du và Tiểu Thu sao?

Tôi nhìn nhìn đánh giá hai người, ánh mắt của Tiểu Thu phải nói là cực lực lảng tránh ; mà có một đôi mắt khác vụt sáng thỉnh thoảng lại nhìn về phía Tiểu Thu, muốn nói lại thôi. Về mặt nhắc mi lộng nhãn kia, thật sự chọc người yêu thương mà.

“Không phải cậu muốn gặp cậu ấy sao?” Tân lên tiếng . Tôi nhìn hấn, a, thì ra đang nói chuyện với Du.

Du chậm rãi gật đầu, như đang lấy dũng khí, nó nắm lấy tay Tiểu Thu kéo ra ngoài, cũng không quan tâm đến Tiểu Thu đang kịch liệt phản kháng. Oa a a, tay tiểu tử kia nắm thật chặt!

“Kính ngạc lắm đúng không?” Tân nắm tay tôi, kéo lên bên giường “Anh cũng mới biết.”

Gật đầu, có điểm lo lắng nhìn nhìn cánh cửa. Tân kéo tôi không chịu buông, nên tôi cũng không chạy ra nhìn được.

Hắn một lần lại một lần vuốt ve tay của tôi, về mặt quý trọng:“Hoàn hảo, hoàn hảo.”

Tôi nghiêng đầu:“Cái gì?” Không hiểu lắm. Chẳng lẽ tôi trở nên ngu ngốc ? A!~ không phải đâu!

“Tay em..... Hoàn hảo a..... Nhưng mà..... lưng của em còn đau không?” Tôi có thể cảm giác được cánh tay đang nắm tay mình run lên .

Tôi lắc đầu. Mặc dù mỗi lần trời mưa, miệng vết thương sau lưng sẽ làm tôi đau đớn, nhưng tôi không muốn cho hắn biết. Chuyện lúc trước đã đủ làm Tân khó chịu.

“Nếu..... Không phải lưng em bị thương, em..... có lẽ sẽ không bao giờ giải phẫu được nữa” Tay hắn bướng bỉnh vuốt ve tôi,“Em từng kiêu ngạo nói với anh, tay em chính là tất cả của em. Cho nên , khi nhìn thấy mẹ anh cầm dao muốn chặt nó..... tim của anh như nhảy khỏi ngực .”

Tôi phản cầm lấy tay hắn:“Ngốc quá, anh cũng đâu muốn dùng tay mình để đánh đổi đúng không ?” Mở lòng bàn tay của hắn ra, trên da có hai vết sẹo ghê người, nắm lấy tay hắn dán lên mặt mình, cảm nhận vết sẹo trên tay hắn.

“Vậy thì em cần gì phải dùng lưng mình để chặn ? Em cũng là đồ ngốc, Kị của anh .” Nói xong, tay hắn dời sang lưng tôi “Có cảm giác không?”

Tôi thực thành thực lắc đầu, đổi lấy ánh mắt ảm đạm của hắn. Tôi đưa tay hắn đặt lên ngực mình: “Nhưng nơi này vẫn rất miễn cảm nha !”

Hắn ngẩn người, nở nụ cười:“Này..... Là em đang khiêu khích anh sao?” Cùng lúc đó, ngón tay hắn kẹp lấy điểm hồng trên ngực tôi , nhẹ nhàng xoa xoa.

“Ân.....” Uy, Tân, tôi đã nhịn mấy ngày rồi đó, anh đừng tìm những chỗ miễn cảm của tôi xuống tay chứ. Tôi cầm tay hắn ra,“Vạn nhất, Tiểu Thu bọn họ trở lại.....”

Hắn nhú mày, tà tà cười:“ Sẽ không, anh cam đoan.....”

Hắn kéo tôi vào lòng, vì để tránh đi vết thương của hắn, cả người tôi như dán lên mặt hắn, phương tiện cản vánh tai tôi:”Bởi vì..... bọn họ cũng đang làm chuyện giống chúng ta nha!”

A a a..... Nơi đó là chỗ tôi miễn cảm nhất mà Đừng cần A..... Cảm giác nóng rực tập trung vào bụng, tình cảm động sâu nháy mắt bùng phát.....

Nửa giờ trôi qua, tôi thở hồng hộc trừng mắt nhìn Tân cả người sáng khoái. Nhưng mỗi lần *** qua đi tôi ngay cả sức nói chuyện cũng không có .

“Kì, mỗi lần em đổ mặt thật sự rất quyến rũ.” Hắn nâng mặt tôi lên , một lần rồi lại một lần vuốt ve tấm lưng trần của tôi, giống như đang trấn an mèo con giận dỗi.

Hắn dẫn Tân, trở về xem tôi sửa chữa anh như thế nào!

Trong lúc tôi đang suy nghĩ, cửa bị mở ra, không, nói đúng hơn , là bị phá. Người vào khí thế bồng bồng, hung tợn nhìn tôi như có thâm cừu đại hận.

Tôi theo bản năng rút vào ngực Tân, không nghĩ tới hành động này càng khiến người kia bất mãn hơn — “Mày đồ không biết xấu hổ này , mau cút xuống cho tao!”

Trong tiếng nói đầy giận dữ tôi biết, hạnh phúc của tôi đến đây là kết thúc

6. Chương 6

Nhìn thân ảnh càng ngày càng gần , tôi thật sự khóc không ra nước mắt, ông trời a, hình như tôi đâu có làm lỗi gì với ông, tại sao ông lại muốn diệt tôi chứ?

Quả nhiên, móng vuốt vươn về phía tôi, túm chặt lấy, kéo đi sau đó, tôi ngã vào một..... Ách.....Chỗ mềm mại..... Ách, hoặc là có thể dùng từ nhuyễn ngọc ôn hương để hình dung bộ ngực ấy. Sau đó, tôi há mồm hít một hơi, tiếp theo, nín thở..... Quả nhiên, tôi bị ôm lấy . Ai, tôi chỉ có thể âm thầm thở dài.....

“A, đã lâu không thấy .” Tôi muốn xỉu khi nghe thấy Tân vẫn vững vàng chào hỏi.

Sau đó trên đỉnh đầu truyền đến âm thanh:“Hừ hừ! Chị mày mới xuất ngoại một thời gian, mày cứ nhiên dấm trộm em ấy đi!”

Tiếng cười trầm thấp vang lên:“Em nói chị nè Thần Tuyết , hình như chị nhầm lẫn gì phải không?”

Cánh tay của tôi bị một bàn tay to lớn ấm áp cầm lấy, thân thể lại bị kéo sang hướng khác. Nằm trong lòng của Tân. Hắn vuốt tóc tôi, cánh tay cố ý để bên hông tôi. Hành động này hiển nhiên càng làm cho đối phương bất mãn.

“Mộ · Dung · Tân! Mày nói cái gì?!”

Oa oa oa oa, sư tử hà đông nổi giận rồi . Đáng sợ quá

ai, tuy rằng Ngô Kì tôi một đại nam nhân cao gần 1 mét 9, mà đi sợ một nữ nhân có chút mắt mặt, nhưng Người tôi sợ là chị ấy – Mộ Dung Thần Tuyết, chị hai của Tân đó a!

Tân hít vào một hơi:“Em nói chị nè Thần Tuyết, thị lực của chị không kém, chắc phải nhìn ra Kì có bao nhiêu sợ chị đúng không??”

“Cái gì? Làm sao một đứa bé đáng yêu như thế lại sợ chị mày hả?” Thần Tuyết đi tới nhéo nhéo mặt của tôi.

6555, tôi sợ chị gần chết! Mỗi lần gặp chị sao lần nào chị cũng nhéo tôi vậy? Tốt xấu gì tôi cũng lớn rồi nha! 5555555, tuy rằng chị cũng không lùn hơn tôi bao nhiêu Tôi ngẩng đầu nhìn chị, đột nhiên phát hiện:“Tuyệt tử..... Chị..... Lại cao ?!”

Chị ngẩng người, ngượng ngùng gỡ gỡ tóc:“Đúng vậy, không cẩn thận lại cao một chút, chỉ có một chút thôi nga!”

“Chị hai, chị cao nữa thì không gả được nữa đâu. Chị cũng cao 187 rêu đúng không?” Khẩu khí Tân tràn ngập cảm giác vô lực, “Nếu chị cứ cao như vậy, về sau mỗi lần hợp lớp, em và Kị cũng không thể giả làm bạn trai của chị được nữa đâu!”

“Thiết! Chị mày đã tìm được một gã hàng thật giá thật.” Nói xong lại nhéo nhéo mặt tôi, “Chị nói nè Tiểu Kị Kị, sao em sợ chị dữ vậy? Chị thương em thế mà!”

Kính nhờ a, Tuyết tỷ tỷ, chị vẫn hay ăn hiếp tôi còn hỏi à? Đường nhiên, lời này tôi tuyệt đối không có can đảm để nói ra. Đành phải đánh thái cực với chị: “Tuyết tỷ, ai bảo lúc này chị vào nhìn em bằng ánh mắt hung dữ như vậy chứ?” Còn dùng chân đá cửa..... Không biết trên cửa có dấu chân hay không .

“Ai? Ai?” Chị lại gãi gãi đầu, xem ra đây là thói quen của chị, ngẫu nhiên Tân cũng sẽ làm thế “Chị nóng lòng quá..... Tiểu Kị Kị a, em cũng biết chị thích em bao nhiêu mà. Ai biết vừa về nước thì nghe thấy lời Tiểu Du nói, hai em đã ở chung. Chị thật sự rất tức giận. Vội vàng chạy tới chỗ hai đứa ở nhưng không có ai, gọi điện cho Tiểu Du nó cũng không bắt máy, chị còn nghĩ em bị tên hỗn đản này bắt cóc rồi chứ. Sau đó nghĩ đến công việc của em nên chạy đến đây.”

Ai..... Tôi bắt đầu đau đầu Theo cá tính Thần Tuyết hay xúc động như vậy, mấy cô y tá chắc chắn bị sợ không nhẹ .

“Em nói, chị hai a, vừa rồi chị nói tìm được một bạn trai hàng thật giá thật, chắc ở nước ngoài lừa được chứ gì? Vậy anh ta ở đâu a là?” Tân đánh gãy lời của chị.

“Nga, mày nói Roy hả A! Chị để hán ở nhà ga rồi!”

Xấu hổ..... Tân và tôi không nói gì nhìn chăm chăm Thần Tuyết.

“Ách, ách, chị đi tìm hán.....” Còn chưa nói xong, chị như một trận gió bay mang theo ồn ào náo nhiệt bay mất, để lại tĩnh lặng trong không gian .

Sau một lúc yên tĩnh, Tân nhẹ cười , tiếng cười trầm thấp dễ nghe bật ra từ cổ họng, thông qua không khí vỗ về chơi đùa màng nhĩ của tôi, , tôi dựa vào vai hán, hử hử..... Trời ạ!

“Tân! Anh · mau · đi · tắm · cho · em !” Tôi như con mèo bị đập phải đuôi nhảy dựng lên.

Lúc trước không chú ý, nhưng bây giờ, mùi khử trùng hòa lẫn với nước hoa, OMG! Quả thực là muốn ngược đãi khứu giác của tôi! Tôi thật sự chỉ muốn cho cái mùi ấy biến mất ngay lập tức!

“Nhưng mà.....” Hán khó xử, chỉ chỉ miệng vết thương “Không phải em nói không được đụng vào sao?”

..... Tôi quên Vừa mới qua một ngày, xác thực không thể đụng vào nó được..... Vặn nhát vết thương lại bị rách, khi lành cũng không dễ nhìn đâu.

Như vậy..... Hắc hắc hắc hắc.....“Tân

~~” Tôi phát ra âm thanh để cả tôi cũng nổi da gà.

“Để làm chi?” Hán theo bản năng nắm chặt chần, cơ thể cố gắng lùi về đằng sau .

“Nếu không.....”

Tôi còn chưa nói xong, cửa lại mở ra. Thở dài, đây là lần thứ mấy của ngày hôm nay a? Tôi dùng ánh mắt ai oán nhìn nười đi vào. Nga , là Quý Du và Tiểu Thu.. Ai nha nha, mặt Tiểu Thu vừa rồi còn trắng xanh bây giờ lại hồng nhuận đáng yêu, thật muốn nhéo một cái .

Ha ha ha ha, nhìn mà không làm thật sự quá có lỗi với mình , tôi kích động đứng lên, vừa định ra tay, liền thấy Quý Du kéo Tiểu Thu ra đằng sau y, giống như gà mái bảo vệ gà con . Thiết, không vui tí nào.

Nhớ năm đó , không phải Tiểu Thu đáng yêu muốn ‘giở trò’ với tôi sao? Hừ hừ, tôi không lấy lại món nợ thì làm sao mà ăn nói đây ?

“Tiểu Thu.....” Ha ha, khẩu khí của tôi muốn chua xót bao nhiêu thì có bấy nhiêu chua xót “Em , em , em cư nhiên.....” Thêm ngón tay run run để tẩm thêm hiệu quả.

“A, học trưởng..... em, em, em không phải.....” Thành thật Tiểu Thu lập tức hoảng hốt.

Hắc hắc! ‘Anh, anh thật thương tâm..... Không nghĩ tới, em cứ nhiên..... Cứ nhiên cùng thẳng nhóc nhỏ như vậy”

“A! Học trưởng! Không phải, không phải như thế! Anh , anh đừng chán ghét em mà! Em không phải không thích nữ nhân em cũng biết không đúng em, em.....” Nói xong lời cuối cùng giọng nói còn run run thật chọc người yêu thương.

Quý Du bắt đầu tròng tôi. Ha ha, không tròng thì không sao, tròng tôi hả tôi quậy tiếp cho coi.

“Thu..... Em Tốt xấu cũng là đàn ông a.....”

“Em..... em..... em biết xã hội này không chấp nhận tôi..... em.....” Tiểu Thu ngăn cản ánh mắt Quý Du đang tròng tôi. Ha ha, dù sao mấy năm đại học cũng là tôi che chở cho cậu ấy, cậu ấy không hướng về tôi mới là lạ .

Tôi phát tay đánh gãy lời cậu:“Tiểu Thu, anh chỉ muốn nói với em một câu.....”

“Học trưởng, chỉ cần anh nói em sẽ nghe!”

A! Những lời này thiệt tuyệt diệu, tôi chờ chỉ có nhiều đó! “Anh biết Tiểu Thu rất thành thật, nhưng, đừng để bị ăn sạch sẽ nha!”

“A?!” Cậu mở tròn mắt, hoàn toàn không tiếp nhận được nội dung vừa nghe .

“Phải làm công nha hôn!” Tôi xấu xa cười cười .

Tiếp theo, Tiểu Thu xấu hổ hóa đá bị Quý Du đỏ mặt túm ra khỏi phòng bệnh, lúc đi còn đóng cửa thật mạnh, phỏng chừng hôm nay chắc không vào đây nữa đâu. Ai, cánh cửa yêu dấu, em lại bị ngược đãi rồi, nhưng..... Ha ha ha ha ha ha ha ha, thật là vui!

“Em a..... Cẩn thận bị Tiểu Du chinh chết em !” Tân sùng nịch vỗ đầu tôi.

“Sẽ không. Tiểu Thu là nhược điểm của nó mà! Mà em là người Tiểu Thu sùng bái nhất!” Bởi vì vừa đùa giỡn được người ta, tâm tình tôi rất tốt “Đúng rồi, Tân, anh cần đi tắm mà đúng không , em giúp anh nhé?”

“Không có ý đồ gì phải không?” Hắc vẫn cầm lấy chăn, phòng bị nhìn tôi.

“Không có mà. Tân a, anh phải thương cho cái mũi của em chứ.”

“Thì ra em ghét mùi cơ thể của anh như vậy a.....” Hắc tỏ vẻ như mình bị tổn thương.

“Em thích cái gì anh hiểu rõ mà.....” Tôi tiến lên trước mặt hắc, quả nhiên, thấy hai má hắc hơi hơi hồng lên “Tân, anh đỏ mặt kìa! Như thế nào, em đẹp lắm sao?”

“Đẹp! Cực kỳ mê người!”

..... Lúc này đến phiên mặt tôi nóng lên , đáng ghét..... Tôi biết tôi rất tuấn tú nhưng cũng đừng nói ra như vậy chứ!

Tắm rửa xong, trên người Tân quả nhiên chỉ còn mùi xà phòng, tôi nằm trên ngực hắc, lắng nghe nhịp tim đập, từng nhịp , từng nhịp.....

Ngón tay hắc vuốt ve mái tóc đôi, cảm giác rất thoải mái. Chúng tôi đã lâu chưa từng thanh thản như vậy. Gần đây chúng tôi rất hạnh phúc, cho nên tôi cơ hồ đã quên đi bên ngoài vẫn còn rất nhiều điều đang chờ đợi mình Bất quá, không sao cả, bình đến tương chận, thủy đến thổ dấu, tôi cuối cùng cũng sẽ có cách.

Nghĩ như vậy , tay không tự giác nắm chặt vạt áo hắc.

“Làm sao vậy?” Hắc trấn an vuốt vuốt lưng tôi

“Tân..... em muốn anh, kỳ hạn là cả cuộc đời. Cho nên, dù như thế nào em cũng sẽ đoạt lấy anh. Nếu anh là công chúa bị nhốt trên tháp cao kia, thì em chính là vương tử anh dũng! Em tuyệt đối sẽ đến cứu anh!”

Hắc điểm nhẹ mũi tôi:” Em là công chúa mới đúng chứ?” Hắc bật cười.

“Nhưng , tình trạng bây giờ, cảnh ngộ của anh mới giống, công chúa của em ạ” Nói xong tôi nắm lấy tay hắn. Đột nhiên trong đầu bỗng xuất hiện một câu nói “Nắm tay anh cho đến bạc đầu”..... Đáng giận, mắt lại đau rồi.

Sau đó tôi nằm lên thân thể quen thuộc đến không thể quen thuộc hơn :“Anh biết em suy nghĩ gì Kì à Chúng ta phải cùng nhau sống đến già cho đến khi chết đi.....”

Phụt — ha ha ha, muốn chết, lời nói cảm động như vậy mà anh cũng nói được ! Nhưng , tôi rất vui Như vậy lần này tôi chủ động, cho anh một nụ hôn xem như phần thưởng! Chụt !

7. Chương 7

“Tân.....được rồi! Đừng ngủ nữa.” Tôi bất đắc dĩ ngăn cản hắn giống như cún con ở nơi nơi ngủ loạn “Cho nên em mới không cho anh trở về sớm như vậy!”

“Kì..... gần đây có phải em đều ở lại phòng trực ban hay không ?” Hắn quay đầu nghiêm túc hỏi tôi.

Hắn lại làm tôi cảm thấy áp lực..... Cúi đầu.....“Đúng vậy..... Nhưng mà.....”

Hắn không cho tôi cơ hội giải thích, liền đánh gãy :“Em đã đáp ứng anh sẽ tự chăm sóc mình , em quên rồi sao?”

“Không..... Không có.....” Tân a..... Biểu tình của anh thật đáng sợ, anh cũng biết mỗi lần anh hung dữ rất dọa người mà, bình thường không sao chứ lúc này ánh mắt quá sắc bén. Tôi sợ đó!

“Vậy em là biết rõ còn cố phạm?” Mặt hắn lại tiến sát vào mặt tôi. Oa oa , hảo áp lực nga.

“Không..... Không có..... Em chỉ nghĩ dành nhiều thời gian với anh thôi à!” Tôi trả lời, dựa theo kinh nghiệm lúc trước, tôi chỉ cần giả vờ nhu nhược một chút làm cho hắn cảm động, lát sau tôi sẽ không bị gì. Vì để gia tăng hiệu quả, mắt tôi long la long lạnh nhìn hắn.

“Ai.....”

Xem đi xem đi, quả nhiên đã đầu hàng .

“Anh nói Kì à em không biết mỗi lần em là vậy mắt cứ như vậy rút gân sao?”

Tôi ngã! Rút cái đầu của anh! Mắt tôi làm gì có gân mà cho anh rút a? Anh thấy qua ? Ngay khi tôi đang muốn mắng người, đôi môi ẩm áp không hề báo động lao tới.

“Ngô..... A..... Ân.....” Tôi cứ như vậy đứng ngay tại cửa, đến cửa cũng chưa kịp đóng.....

“Tân..... vào bên trong.....” Miễn cưỡng đẩy hắn ra, cả người tôi dựa lên người hắn thở hồng hộc .

“Được.....” Hắn nâng lưng tôi, sức nặng cả người đều đè lên hắn, cứ nhẹ nhàng ôm tôi vào phòng ngủ.

Không phải anh từ vừa bệnh viện về à? Sao mạnh dữ vậy ?

“Kì.....” Hắn bắt đầu vuốt ve người tôi .

“Không cần!” Tôi đẩy ra, tôi không muốn làm .

“Kì?” Hắn kinh ngạc,“Làm sao vậy? Vừa rồi còn.....”

Tôi không cho hắn cơ hội nói tiếp , chủ động cởi quần áo của hắn. Cà vạt , vương bật , rút; Tây trang, phiền toái, ném; nút áo, phiền phức, xé. Cho tới bây giờ tôi chưa lần nào thô lỗ xé rách áo hắn như.

“Kì.....” Hắn cũng không phản kháng, vươn tay để lên trước ngực tôi, tính phục vụ cho tôi .

“Đừng cử động.” Tôi néo một cái, đánh rớt tay hắn .

Hành động này làm hắn sững sốt hơn nửa ngày, trên mặt không còn ***, trở nên nghiêm trang: “ Kì , rốt cuộc em bị gì thế? Em vẫn tùy hứng, anh cũng dung túng em, nhưng chưa lúc nào như lúc này. Không phải em chẳng lẽ có liên quan đến đứa nhỏ kia?”

A? A? A? Tôi ngây người một lát mới biết hắn nói gì : “Không phải, chuyện đó đã không còn gì.”

“VẬY.....”

“Tân, anh nói thật đi Có phải em lên em đi tập gym đúng không?” Tôi nhìn nửa người trên của hắn, khó chịu bóp bóp cơ tay hắn , chắc chắc, cứng quá.

“Anh vẫn đi mà.” Hắn vô tội lắc đầu, “Em vì chuyện này mà giận dữ sao?” Hắn cười vỗ vỗ đầu tôi .

“Sao em không biết?! Em mặc kệ ! Em muốn ôm anh ! Em xuống đây cho em, không đúng , anh lại đây cho em ! Em muốn ômmmm!” Tôi dang tay ra, làm thành tư thế “ôm công chúa”.

Hắn thở dài: “Kì..... Không phải lúc đi bệnh viện em đã ôm anh rồi sao??”

“Nhưng khi đó em đã mém tắt thở rồi ! Anh biết lúc đó anh lại nặng như vậy ! Em không cần biết! Em mặc kệ ! Em mặc kệ ! Em cũng phải đi tập thể hình.” Đầu tôi lắc qua lắc lại như trống bỏi.

“Kì.....” giọng hắn tràn đầy cảm giác vô lực “Sao em càng ngày càng hồ nháo vậy?”

A? Có sao? Sao tôi không biết nhỉ đem trí nhớ vừa rồi lật lại xem.

.....

.....

..... Xấu hổ..... Thật sự có a..... sao tôi trẻ con thế này.....

“Đã biết?” Hắn chọn mi, làm ra một bộ dạng con không được .

“Nga.....” Sự thật mà, không thể không thừa nhận. Bất quá, được rồi, tôi xoay chuyển tốt lắm.

Tôi cầm lấy quần áo đưa cho hắn, còn mình rất tự giác xuống giường.

“Em lại làm cái gì a?” Hắn đỏ khóc đỏ cười, vươn tay giữ lấy tôi , kéo vào lòng hắn.

“Không phải anh muốn em thành thực sao? Em thành thực cho anh coi , không quậy anh nữa, anh nghỉ ngơi đi.” Tôi trả lời.

“Em châm hỏa cho đã rồi chạy trốn?” Mặt hắn nhìn kiểu nào cũng thấy tà ác “Anh nơi đây phải làm sao hả?”

Tay tôi bị kéo xuống nguồn nhiệt, nơi đó đã hoàn toàn nhếch lên , lòi ra bên ngoài “ Em phải phụ trách a.” Nói xong hắn kéo khóa quần xuống . Tôi kiềm lòng không đập dùng hai tay đỡ lấy, cúi đầu, vươn lưỡi liếm nó . Tôi có thể cảm nhận được vật cứng dưới miệng run lên, gân mạch từ ngón tay truyền đến , cùng với vật của hắn càng ngày càng trắng kiện.

Tôi ngậm lấy toàn bộ , nhưng mà hắn nảy sinh ác ý nắm lấy tóc tôi, đẩy phần thân của mình vào sâu trong yết hầu.

“Anh.....” Tay tôi bắt lấy hai viên bên dưới , hơi dùng sức nhéo một cái , đổi lấy hắn thấp giọng rên rỉ.

“..... Kì..... em!”

Theo góc độ tôi ngưỡng mặt nhìn hắn , khóe mắt nâng lên , đôi mắt dài hẹp quyến rũ. Tôi không khỏi nghĩ đến một bộ phim cổ trang Nhật Bản . Bên trong hai nhân vật chính cũng một trắng một đen, giống như chúng tôi vậy. Chẳng qua phim kia tiểu công làn da đen hơn mà thôi.

“Kì..... Không được nghĩ đến nam nhân khác.....” Hắn vỗ nhẹ hai má tôi “Hơn nữa đủ rồi anh muốn tiến vào.....”

Lộ liễu quá..... Mặt tôi nóng lên , tuy rằng chúng tôi muốn làm thì làm , nhưng tôi không có thói quen ra hắn nói trắng ra như vậy Một khi như thế, bình thường tôi đều ngoan ngoãn nằm im cho hắn hưởng dụng Khóc

“Tân..... Anh không thể nói chuyện hàm súc xịu sao?” Tôi nắm lấy bàn tay đang cởi quần áo của tôi.

Hắn cười đến mị hoặc :“Em không thích tôi nói vậy sao? Đến , ngoan , Kị của anh , nhịn lâu như vậy , để anh hảo hảo cảm nhận em.”

Nụ hôn của hắn như mưa to tầm tã trút xuống, từ mi mắt dần dần dời đi, đến xương quai xanh rồi dừng trên đầu ngực, lưỡi hắn linh hoạt vừa liếm vừa cuốn, răng nanh mang theo ý trừng phạt cản trở hành động vừa rồi của tôi; Sau đó một đường tiến công đến rốn, vây quanh nơi đó, chính là không chịu xuống thêm chút nữa.

“Tân..... Tân..... Nhanh lên.....” Tôi thúc giục ,“ Em không nhịn lâu được đâu.....”

“Mới như vậy đã không chịu nổi rồi.....” Nói là nói như vậy, nhưng hắn đã mang mũ vào “Thân thể của em thật hấp dẫn là kết quả của cảm dục lâu ngày sao?” Tiếng nói của hắn bồi hồi bên tai.

Tôi vươn tay tháo mũ xuống :”Hôm nay cho phép anh không cần dùng em.....” Em muốn cảm nhận anh ! Nhưng lời này có đánh chết tôi cũng không nói !

“Kị..... Em thật đáng yêu!” Hắn cuối cười hôn lên môi tôi , mãnh liệt đến mức thiên hôn địa ám .

Anh..... Mưu sát chồng mình hả..... Tốt lắm“Nhanh lên..... Không cần..... mau lên cho em.....” Tôi cầm lấy phần thân hắn nhắm ngay động khẩu, đại phương nơi đó đã ướt, rất dễ đi vào.

“Em..... thật nóng vội.....” Hai tay chúng tôi giao nhau, hắn nâng mông tôi lên tiến quân thần tốc.....

“A! A! A!” Khoảng cách với thời gian làm lần trước đó quá dài, thật sự khó thích ứng với thứ thô to kia , cảm giác muốn nôn ập đến.

“Kị..... Kị.....” Hắn ngồi lên ôm tôi , khe vuốt lưng tôi.

“Tân..... để em tự động.....” Trong tư thế này mỗi lần hoạt động Tân phải cố hết sức , hướng chi miệng vết thương của hắn tuy đã khép lại, nhưng lỡ có gì thì sao, cho nên, để tôi phục vụ hắn một lần cũng được ,“Phải nhớ ân tình của em nha !” Tôi nhìn hắn.

“..... Được, lần sau anh sẽ làm cho đến khi nào em kêu dừng mới thôi!” Nói xong, hắn cầm lấy vật nhỏ của tôi ma sát, tôi theo tiết tấu của hắn luật động , hai người cùng nhau đạt tới cao trào.

Giờ phút này tôi nằm trên chiếc giường mềm mại, hưởng thụ tựa vào ngực Tân. Hắn vuốt tóc tôi , không nói chuyện, nhưng không hề nhàm chán.

“Kị..... gần đây em gầy đi phải không?”

A? Có sao? Sao tôi không biết.

“Lúc ôm em đụng đến xương rất rõ ràng.....” Hắn hôn vành tai tôi,“Em muốn ăn gì?”

“Sao? Anh làm cho em ăn hả ? Không phải anh không chịu làm sao?” Tôi khoát lên vai hắn. Trời ạ ! Tay nghề của Tân là hạng nhất đó! Nước miếng nước miếng..... Hắc hắc hắc hắc.

“Đó là bởi vì anh sợ phiền thôi.” Hắn niết mũi tôi “Nhưng trong thời gian này em vất vả rồi. Biết sao được , em đau anh cũng đau mà . Em xem , ngay cả thâm quầng cũng có rồi cho nên , anh phải nuôi em mập mạp mới được.”

Oa oa, thật sự a?! Thật tốt quá đi!Tân! Em yêu anh quá ! Em có thể gọi món không?”

Hắn sủng nịch gật đầu.

“Vậy thịt kho tàu đi.”

“Đơn giản như vậy?” Hắn không thể tin nhìn tôi,“ Anh còn nghĩ em sẽ bắt anh làm món nào khó lắm chứ , tốt xấu gì cũng phải là cá pecca.”

Lắc đầu.“Em chỉ thích ăn thịt sườn!” Bởi vì, lúc vẫn còn ở nhà là đồ ăn mẹ thích làm nhất.....

“Kị..... Kị của anh.....” Hắn đem đầu tôi đặt vào lòng mình “Anh làm. Nhưng, anh muốn cho em không chỉ là mấy thứ này, anh tin tưởng em sẽ thích mỗi món của anh! Còn có , chỉ cần có thời gian , anh sẽ xuống bếp , được không ?”

“Tân..... em , không có gì .”

“Đứa ngốc. Em suy nghĩ gì anh còn không biết sao? Anh nói , anh sẽ yêu em , mãi mãi.....” Hắc hôn ngón tay tôi, cảm giác ấm áp từ đó dâng lên, tiến thẳng vào tim.

“Tân.....” Yêu em , đừng rời khỏi em!

8. Chương 8

“Kị..... Chuẩn bị ăn cơm .” Tiếng Tân từ phòng bếp truyền ra. Từ ngày đó, hắc làm theo lời hắc đã nói, chỉ cần có thời gian liền xuống bếp nấu ăn. Hơn nữa mỗi ngày đều đổi mới .

“Nghe rồi!” Tôi buông cuốn sách trong tay ra, vui vẻ chạy ra ngoài. Lúc này, chuông cửa vang .

Ai? Lại tới đây mạnh tiêu thụ sao? Chúng tôi không tiếp thụ..... Ai? Chị Tuyết ?! Chị.....”

“A! Tiểu Kị Kị a! Chị nhớ em quá hà!” Theo thói quen, chị sẽ nhào lên đây .

“Chị hai!” Bên cạnh tôi truyền tiếng bắt đắc dĩ của Tân, sau đó mùi hương quen thuộc vây quanh tôi “Sao mỗi lần chị thấy em thấy đều làm động tác này vậy? Còn đó, hình như chị đã là vợ người ta đi? Chị ở phía sau chồng mình làm chuyện như vậy có cảm tưởng gì ?”

A, kia quả nhiên là chị Tuyết Bất quá, như thế nào cảm thấy.....

“Hắc hắc, Roy không để ý đâu!” Chị cười đến vui vẻ “ Đúng rồi, Roy, em nói với anh , đây chính là tiểu Kị Kị em thích nhất! Sau em ấy, chính là tên em trai đáng ghét của em.” Nói xong , chị lại chuyển tới trước mặt tôi :“Tiểu Kị

Kị a, em cứ gọi anh ấy là ‘La’ đi.”

“Xin chào!” Tôi chào hỏi, bỗng nhiên nghĩ đến bây giờ tôi còn ở trong lòng Tân, không khỏi giã dũa. Tuy rằng tôi không cảm thấy gì, nhưng người này dù sao cũng trở thành người nhà của Tân. Tôi không hi vọng y có thành kiến gì với Tân.

“Đừng cử động, tôi không sao .” Tân nhỏ nhẹ thì thầm bên tai, thổi khí vào làm tôi ngứa ngáy không thôi.

Chị Tuyết vỗ vỗ vai tôi:“Tiểu Kị Kị, đừng lo , La anh ấy biết rồi, hơn nữa cũng đã chấp nhận!” Nói xong, chị liếc nhìn chồng mình.

La rút cuộc có cơ hội mở miệng :“Đúng vậy. Lúc trước Tiểu Tuyết còn uy hiếp nói nếu anh không tiếp nhận sẽ không gả cho anh..... Nhưng , anh thật sự không để ý, cái này vốn là tự do cá nhân của mỗi người mà ! Hơn nữa , anh còn phải nhờ phúc của Ngô tiên sinh đây .”

A? Thì sao? Liên quan gì đến tôi ?

“Cậu không thấy sao , chúng ta giống nhau không?”

Quả nhiên! Khó trách a..... lần đầu tiên tôi nhìn y đã thấy lạ rồi. Nhưng không rõ ràng mà thôi!

“Ha ha.....” Y gỡ tóc, động tác này..... nhìn y chang chị Tuyết vậy, do hai người là vợ chồng à? “Tiểu Tuyết rất đỏ, nếu không phải với vì mặt anh có điểm giống cậu, cô ấy cũng không để ý đến anh đâu! Cho nên, anh phải dựa vào mặt cậu mới đuổi tới tay được, cảm ơn a!” Nói xong anh ấy cầm tay tôi lên dùng sức nắm .

“Buông ra đi, em ấy bị anh làm đau kìa.” Thần Tuyết đập tay y ra , cầm lấy tay tôi :“Tiểu Kị Kị, tụi chị đến ăn cơm không quá rầy rề đi?” Nói là nói với tôi , nhưng mắt lại nhìn Tân.

“Là Tân xuống bếp nga! Chị Tuyết thật có lộc ăn.” Tôi cười tủm tỉm đề cử tay nghề của Tân.

“Nga? Vậy chị cũng dành cho nó mặt mũi vậy .” Chị Tuyết và Tân thường hay cãi nhau, nhưng loại tình cảm chị em này thật sự làm tôi rất hâm mộ.

Trên bàn cơm không khí rất hợp hòa, mọi người vừa nói vừa cười . La thật sự rất yêu chị Tuyết, vì chị dâng đĩa rửa, còn khuyên uống ít rượu.

Mà chị Tuyết bình thường rất thích uống rượu cứ nhiên cũng ngoan ngoãn chỉ uống hai hợp, này có thể nói là sức mạnh tình yêu à?!

“Ha ha ha ha, tiểu Kị Kị a, biểu tình đó của em thật đáng yêu Em đang suy nghĩ sao chị nghe lời như vậy đúng không?” Chị xem tôi cười không ngừng, khiến tôi không hiểu ra sao, làm sao vậy a?

“Ha ha ha ha, chị không phải nghe lời đâu.” Chị tự động giải thích cho tôi “Chị chỉ không muốn làm hại cục cưng thôi.”

Cục cưng.....

“Cái gì?!” Tôi còn chưa kịp tiêu hóa tin tức, Tân đã đứng lên “Chị hai chị!”

“Làm sao vậy?” Động tác chọn mi ấy cũng rất giống Tân, phong tình vạn chủng, “Mày đang hoài nghi chị mày à?”

Tân vốn sợ chị chịu thiệt, hẩn quay đầu nhìn La đang ngơ ngác, lập tức sửa miệng: “Chị hai chị Không phải bá vương ngành thượng cung chứ?”

La tiếng Trung tuy rằng không sai, bắt quá xem ra đối thành ngữ giải thích sẽ không thể nào. “Cái gì là bá vương thượng a? Là cái [Bá Vương biệt cơ] sao? Phim hay lắm á!”

Mồ hôi Bất quá, cái này Vẫn là không cần giải thích Ngoài nghề năng lực lý giải không cần quá mạnh có vẻ tốt hơn .

Đối với vấn đề của Tân , phản ứng của chị Tuyết chính là cho Tân một cú vào đầu. “Thằng chết bầm, mày cho là chị hai mày cơ khát vậy à? Tuy La hơi ngu một chút, nhưng khí lực cũng không kém hơn mày đâu, mày nghĩ chị có thể áp đảo được anh ta à?”

“Chị tuyết.....” Tuy rằng thành ngữ nghe không hiểu, nhưng đối thoại như vậy La vẫn nghe hiểu về mặt đồ rục “Loại chuyện này vốn riêng chuyện..... Đừng lấy ra nói bừa.....”

“Cũng đúng, tiện nghi tiểu quỷ này.” Chị hôn mặt La một cái , “Tiếp tục ăn cơm.”

“Kia, chị Tuyết.....” Tôi rất ngạc nhiên, “Cục cưng bao nhiêu tháng rồi ? Còn có, khi nào hai người kết hôn? Không phải vừa mới quay về sao?” Động tác có cần nhanh như vậy không? Tôi nhìn nhìn cái bụng bằng phẳng của Thần Tuyết , không có thay đổi.

Chị thấy động tác nhỏ của tôi , liền nhẹ nhàng sờ bụng: “2 tháng đi..... chị và La chưa có kết hôn Hắc hắc.....”

“Cái gì?!” Tân không thể tin được. Vọt tới bên cạnh La nắm lấy cổ áo y “Thằng khốn mày ăn xong không chịu trách nhiệm ?”

“Ai? Ai?” La kinh ngạc nhìn Tân, “Anh không biết tự hợp gia đình còn phải trả tiền cái này tiền cầu anh đều nằm ở chỗ Tiểu Tuyết rồi.....”

..... Nhất thời tê ngất.....

“Ha ha ha ha!” Người đầu tiên cười ra chính là chị Tuyết “Thằng em ngốc , mày lắm rồi . Còn có , La ngốc của em la..... ý của Tân không phải như vậy.”

“Chị hai! Rốt cuộc là sao a?” Tân gào thét.

“Này a..... Về sau hãy nói .” Thần Tuyết biểu tình thu liễm lại, “Nói chuyện đằng hoàng , mẹ đã về.”

“!” Tôi chỉ cảm thấy ngực mình như bị giã mạnh một cái , nháy mắt hít thở không thông..... Mẹ hẩn đã về sao? Mẹ Tân Đã trở lại..... đây.....

“Tân..... Chúng tôi đi du lịch đi..... Hoặc là..... đến chỗ khác cũng được đừng ở lại đây được không ?” Tôi cầm lấy cổ tay . Tôi không muốn mặt mẹ hẩn, trong lòng tôi vẫn còn tồn tại tâm lý bóng ma.

Tân lắc đầu, phản cảm tay của tôi: “Kị, bình tĩnh.”

Bình tĩnh? Sao tôi bình tĩnh cho được ? Làm sao tôi có thể bình tĩnh đây?

“Tân, em và Tiểu Kị hảo hảo nói chuyện đi. Chị và La về trước.” Thần Tuyết nói, “Còn có, đừng khi dễ em ấy, mặc kệ Tiểu Kị tùy hứng như thế nào, em vẫn phải làm theo ! Bởi vì em cần phải như thế! Bằng không, chị mày sẽ đoạt lại em ấy.”

“Chi6 hai.....” Tân cười khổ liên tục, “Đây là lời bình thường chị hai hay nói với em mình sao?”

“Hừ, nếu mày là em trai bình thường thì” Thần Tuyết giơ lên tươi cười thắng lợi.

“Kị..... Đến, ngồi xuống.” Sau khi ăn xong, thu thập xong mọi thứ Tân kéo tôi lên ghế “Chúng ta phải nói chuyện.”

“Em không có yêu cầu gì, em chỉ không muốn ở đây.” Tôi nhìn hắn, hy vọng hắn đồng ý .

“Vì sao phải chạy trốn? Đây không giống như Kị anh thích.” Hắn đem tôi ôm lên đùi mình “Không phải em luôn lựa chọn đối mặt sao?”

“Tân..... Nhưng em cũng có thứ mình sợ hãi, em thà trốn tránh để bảo vệ mình!” Tôi không phải luôn luôn mạnh mẽ , chẳng lẽ tôi không thể yếu ớt sao?

“Em là đang sợ mẹ anh sao?” Hắn nghiêm túc hỏi.

Gật đầu. Đúng vậy, tôi sợ, rất sợ hãi. Bà từng là người muốn hủy tay tôi, cũng là người lưu lại vết thương trên lưng tôi , lại làm tay Tân bị thương tôi cầm tay hắn, trên da để lại một vết sẹo ghê người.

“Bà ấy là mẹ anh, cho nên anh tha thứ mọi chuyện bà ấy làm.” Tân nắm tay tôi nâng tôi môi hôn “Em tha thứ cho bà ấy được không? Dù sao , anh nghĩ cha mẹ bình thường khi biết chuyện vẫn không thể hiểu cho chúng ta.”

“Em căn bản không oán hận mẹ anh! Em chỉ không muốn xung đột với mẹ anh thôi! Cho nên , em không chọc bà , em trốn còn không được sao?”

“Kị!” Hắn đánh vào hông tôi “Anh hy vọng mẹ có thể chấp nhận em . Chúng ta cùng nhau cố gắng được không? Mẹ anh cũng không phải không phần rõ phải trái. Chỉ cần bà biết em tốt, sẽ chấp nhận em.”

“Cố gắng? Như thế nào cố gắng?” Tôi trào phúng, “Hay lại muốn phế đi tay của tôi?”

“Kị!” Hắn bóp đùi của tôi “Em thật sự để ý tay của mình sao? Thà rằng từ bỏ cơ hội giải hòa với mẹ anh, không muốn cùng anh sống vui vẻ , chỉ muốn tay của mình?”

“Em nói rồi, chúng nó là niềm kiêu ngạo của em .” Không phải anh cũng đồng ý sao?

“Còn anh? Anh là cái gì? Làm em mất thể diện sao?” Hắn kích động đẩy tôi , liền dè lên “Nếu như vậy, thì tôi làm cho em mất thể diện cho em xem.”

Tôi kháng cự tiến công của hắn: “Anh..... Chúng ta đang nói chuyện mà! Anh làm gì đó!”

“Không phải em không xem tôi ra gì sao??” Hắn phi thường thô bạo, “Tôi đây còn có thể làm gì?”

“Tôi làm gì” Không xem anh ra gì chứ ? Anh đối với tôi quan trọng bao nhiêu chẳng lẽ anh không biết? Nhưng mà , cậu nói kế tiếp bị nụ hôn thô lỗ của hắn chặn đứng .

“Mộ Dung Tân! Anh buông ra!” Tôi đá hắn, “Chúng ta phải nói rõ ràng!”

Hắn bị đau bắt lấy mắt cá chân tôi : “Em càng ngày càng ngang ngược Là tôi sủng em nên em đặc ý chú gì! Được , em nói đi , tôi nghe em nói!”

Tân..... Anh..... Sao có thể nói như vậy? Tôi từ trước đến nay đều như vậy, lúc trước anh có thể có thể bao dung, vì sao bây giờ lại tôi chưa từng thay đổi

Tôi thở hắt ra, nhìn thẳng vào mắt hắn: “Tân, chuyện của mẹ anh , tôi chưa từng trách ai cả, tôi biết đó chỉ là phản ứng bình thường của bà ấy. Mà ý của tôi , bà là người anh kính yêu, tôi là tình nhân của anh, tôi không muốn anh phải khó xử, bởi vậy tôi mới chọn chạy trốn, không ngờ anh lại nghĩ tôi như vậy; Sau đó là tay của tôi, Tân, anh công bằng chút được không? Anh có được tài năng buôn bán, tôi không có. Tôi chỉ có đôi tay này và kỹ thuật tôi có mà thôi, tôi tự nhiên phải quý trọng nó ; Cuối cùng , Tân tôi không thể thay đổi, từ ngày đầu anh nhận thức tôi anh đã biết, tùy hứng của tôi tôi thích bày ra với người tôi yêu

..... Bất quá, được rồi. Từ nay về sau, tôi sẽ không tùy hứng với anh nữa .” Tôi xuống giường, khuỷu tay có chút đau, có thể vừa rồi đụng vào.

“Kì.....” Hấn nắm lấy cổ tay tôi , trong ánh mắt lộ ra một tia lo lắng.

Tránh khỏi tay hấn, chịu đựng chua xót nổi lên từ đáy lòng:“Mọi thứ trong căn nhà này đều là anh mua , tôi cũng không có gì để mang đi . Cứ như vậy đi..... Tạm biệt.....”

“Kì! Em lại nổi điên cái gì!” Hấn “Đùng” một tiếng đứng lên, đem tôi đặt lên vách tường “Em.....Em cư nhiên..... Chẳng lẽ một chút em cũng không lưu luyến? Tôi ở trong lòng em có địa vị gì vậy..... Nếu như vậy, tôi cũng không cần để ý cần thận với em nữa !” Nói xong, hấn xé rách quần áo của tôi.

Tôi không nghĩ phản kháng Lần này có lẽ là lần cuối đi tôi nhắm mắt không thấy không nghe không nghĩ Sẽ không đau khổ. Tôi chỉ cần cảm nhận thân thể sung sướng là được rồi Tôi có thể cảm giác được có gì đang trượt xuống mặt của mình, coi như là mồ hôi rơi khi kích tình đi.....

Đau, đau như bị nghiền ra Lần này Tân không hề ôn nhu trực tiếp đi vào thân thể tôi , nơi đó đại khái đã bị rách. Đây là ký ức cuối cùng của chúng tôi sao ?

Ha ha a..... Là lỗi của tôi à ? Tôi không thừa nhận a..... Quên đi, nếu đã như vậy tôi cũng không nghĩ nữa..... Nghĩ nhiều chỉ thêm phiền lòng. Tôi từ mặt đất đứng lên , may mắn là ở dưới đất, bằng không Tân có thể sẽ tỉnh dậy. Đơn giản tẩy rửa một chút, cầm theo những gì của mình mở cửa. Chìa khóa trong túi quần đụng vào mông tôi , đúng vậy, đang nhắc nhở tôi còn chúng nó a..... tôi tra vào ổ khóa, ra khỏi nhà..... Gió đêm làm tôi không tìm được rừng mình .

Không còn người nào che chở tôi , không còn ai vì tôi chăm sóc tối nay tôi mất đi tất cả tôi nên đi đâu đây.....

(Ảnh : @!#%*(^\$% , bà lợi nó , nói chuyện gì nói đi , mắc mớ gì phải rape thằng nhỏ chứ , tôi nói anh a Tân #@&^**&(*)

9. Chương 9

Mở mắt, tuyệt đối không phải sáng sớm; Nhắm mắt lại, tiếp tục ngơ ngơ ngác ngác. Ngủ tỉnh tỉnh ngủ. Dạ dày đã sắp chịu không nổi, nhưng cơ thể tôi lại không muốn đi tìm gì đó có thể lấp vào . Trừ bỏ khát nước rồi uống nước cùng với sinh lý bất đắc dĩ mới đi ra ngoài, tôi căn bản là không nghĩ rời khỏi giường.....

“Xoát!” Bức màn bị hung hăng kéo ra , ánh sáng chói mắt bắn vào, thẳng tắp chiếu vào đồng tử.

“Ngô..... Thu?” Phản ứng đầu tiên của tôi.

“Anh mau đứng lên !”

Nga, dù sao tôi cũng chỉ ở ké thôi. Hừ, nếu không phải tôi dọn ra ngoài, làm gì có người dám la hét như vậy? Huống chi lúc trước nó còn hại tôi bị Tân giáo huấn Tân..... A..... Sao lại nghĩ đến hấn Thực tiện..... Minh thật tiện mà

“Làm cái gì a? La quài, bạn nhỏ, bạn phải biết kính yêu người lớn tuổi chứ ? Đầu tôi đang rất đau.....” Lâu rồi không mở miệng , âm thanh trở nên khàn đục, ngay cả tôi cũng không tin được, đây là tiếng của tôi sao?

“Anh a..... Ai..... lại như vậy, kính nhờ anh đừng tùy hứng như vậy.....” Hấn trừng lớn mắt, nghe ra thật sự có cảm giác đang lo lắng. Ha ha, lo lắng cho tôi sao? Không có khả năng

“Anh..... Uy, sao anh ngủ nữa a.....” Hấn nắm cổ áo tôi , nâng tôi dậy .

Tôi không khí lực a, còn có, huyết áp của tôi khẳng định rất thấp, cầu cậu đừng có thô lỗ như vậy được không..... Chóng mặt quá.....

“Em về rồi..... A! Quý Du, sao anh lại lay học trưởng như vậy!” Tiếng nói quen thuộc từ cửa truyền đến, động tác lay tôi cũng dừng lại.

“A..... Thu, sao hôm nay em về sớm vậy.....”

“Quý Du! Để tôi thấy anh làm như vậy với học trưởng nữa thì anh, anh mời anh dọn ra ngoài!”
Ai..... Không hổ là Tiểu Thu luôn luôn dịu dàng, ngay cả đuổi người cũng lễ phép như vậy..... Bất quá.....

“Tiểu Thu.....” Tôi cúi đầu gọi nó.

“Chuyện gì? Học trưởng? Anh muốn ăn gì hử ?” Nó chạy qua bên cạnh tôi “Vây lát nữa anh ăn chút gì được không? Ân, lâu rồi anh chưa ăn gì hết, uống cháo cũng được mà ha? Ân..... hay em cho thêm chút thịt vào? Chờ học trưởng thích ứng được rồi, em làm thịt kho tàu anh thích cho học trưởng ha?”

Thịt kho tàu a..... Có người nó không chỉ làm cho tôi một món này Như thế nào lại..... tôi tự gọi đầu mình, nhìn thì có vẻ rất mạnh, nhưng, có thể biết, đã lâu tôi chưa ăn gì cả, nhìn thì thấy mạnh vậy thôi .

Nhưng mà, Tiểu Thu lại bị dọa một chập, bởi vì sắc mặt nó không tốt chút nào. “Học trưởng! Đừng tra tấn mình như vậy! Anh như vậy..... sao không biết quý trọng mình vậy hả?! Anh nhìn đi, anh gây nhìn chẳng ra thứ gì. Còn anh ta thì sao? Anh ta có quan tâm đến anh à? Anh ta để ý sao?”

“Thu..... Em đừng chằm ngời quan hệ của bọn họ..... Biểu ca không biết . Còn có.....” Quý Du ở bên cạnh sợ bị đuổi đi mà không dám mở miệng nhin không được biện hộ thay hấn, “Lúc biểu ca đau lòng vì anh ta em lại không biết.....”

“Đúng vậy! Tôi đương nhiên không biết! Nhưng tôi chỉ biết một chuyện !” Đây là lần thứ hai Tiểu Thu nổi bão “Nếu anh ta không yêu nữa, thì không chút lưu tình đá người ta đi! Người như vậy không đáng được học trưởng quan tâm.....”

“.....” Quý du cắn cắn môi dưới, “Thu, em Học trưởng học trưởng tôi nhắn đến bây giờ rồi ! Anh ta quan trọng vậy sao? Em phải làm rõ ràng cho tôi! Người em yêu là tôi ! Không phải ảnh !”

“Anh nói gì vậy! Tôi đang nói chuyện với anh !” Bả vai Tiểu Thu run nhẹ.

Bất quá, Quý Du đang giận không phát hiện được: “Tôi thấy rõ ràng là em đang quấy rối! Học trưởng học trưởng , em đang hối hận lúc trước không chạy đến được bên người hấn chứ gì ? Cho nên bây giờ có cơ hội tốt em đương nhiên không bỏ qua!”

“Anh.....” Tiểu Thu gắt gao nắm chặt tay.

Ai..... Tiểu công ngu ngốc..... Chỉ biết ghen mù quáng. Tôi kéo Thu ngồi vào lòng mình. Đương nhiên , thành động này tuyệt đối là khiêu khích. Nhưng nó cũng chính là mục đích của tôi. “Tiểu tử, cậu cho là ăn được thịt thì cam đoan vạn vô nhất thất à? Vây tôi lắm, tôi cảm kích cậu vì đã nói rõ lòng của em ấy cho tôi biết. Tôi có tự tin, lấy mị lực của tôi, trong ba tháng em ấy sẽ quyến sự tồn tại của cậu, huống chi cậu lại nhận định là em ấy yêu tôi. Ha ha, nói không chừng tôi cũng vậy á.....”

“Cái gì.....” Quý Du đứng ở tại chỗ, chớp mắt, không tiêu hóa nổi lời tôi nói.

Tôi mới không để ý tới ngu ngốc tiểu công . Trong quan niệm của tôi, tiểu thụ mềm mại nhu nhược thì phải được phủng trong lòng bàn tay yêu thương. “Tiểu thu, anh đã là người từng trả , cho nên, em nguyện ý lo lắng cho anh không? Tôi nhẹ nhàng cầm tay nó, tràn đầy thâm tình nhìn nó.

“Em.....” Ánh mắt Thu mê mang, đôi mắt trong veo như nước, làm người ta thấy chỉ muốn ôm vào trong ngực.

“Tôi không đồng ý!” Không cho nó cơ hội, Quý Du đứng một bên dùng sức kéo nó vào ngực y “Thu, thu, là anh không tốt. Em tha thứ cho anh được không? Anh sẽ giải thích cho em! Cho nên , em tha thứ cho anh được không? Còn biểu ca của anh nữa, mặc kệ ảnh, anh không giúp ảnh nữa. Thu a, em đừng giận nha? Anh vất vả lắm mới nắm được tim em..... Em biết anh yêu em bao nhiêu mà!”

Đại khái nghe tiểu quỷ này nói xong, Tiểu thu mặt đỏ bừng bừng, nhưng cũng cười rất hạnh phúc.

“Vây không phải tốt hơn sao? Nếu yêu người ta , còn thích ồn ào gây chuyện làm gì? Có chuyện phải hảo hảo nói mới được.” Đúng vậy..... phải hảo hảo nói a .

Lúc này, từ cửa truyền đến tiếng ồn ào. Tiểu Thu vội chạy ra mở cửa.

“Ai? Chị là.....”

“Tiểu Kị Kị! Chị là Thần Tuyết nè! Chị đem tên hồn dân này tới tạ tội với em.” Thanh âm to luôn luôn là ưu điểm của chị Tuyết. Chị đi thẳng vào, đi theo sau là La và..... Mộ Dung Tân.

“Tiểu Kị Kị.....” Nhìn chị ngồi bên mép giường của “A! Trời ạ!” Sau đó, quả nhiên phát ra tiếng rống giận.

“Chị Tuyết.....” Tôi cười khỏ nhìn chị, giống như làm chuyện gì sai trái, cúi đầu. Nhưng , nếu nói cách khác , tôi thật sự mệt mỏi, không có sức nâng đầu .

“Kị.....” Là tiếng của Tân, âm điệu run run. Làm gì thế?

“Thằng khốn ! Cút khỏi nơi này cho tao !” Chị Tuyết rít gào ,“Tao vốn để mày nói nói xin lỗi . Nhưng là..... Nhưng là..... Trời ạ..... Mày Cút nhanh! Sao tao lại có một thằng em như mày a!”

“Kị..... Kị..... Em Sao lại gầy như vậy.....” Hắn đi đến bên giường muốn chạm vào tôi .

“Đừng nhìn tôi..... Đừng đụng vào tôi.....” Tôi nhích người vào trong giường. Tay hắn dừng giữa không trung.

“Thực xin lỗi! Tiểu kị! Thực xin lỗi!” Tiếng Tuyết tỷ nghẹn ngào ,“Em nói đi, em muốn xử thằng này như thế nào? Chỉ cần em nói, giết nó chị cũng chịu.”

“Tuyết tỷ.....” Cười khỏ. Tôi biết Thần Tuyết rất thương tôi.

“Chị hai..... Chị có thể để em nói chuyện với em ấy được ? Sau đó, chị muốn làm gì em em cũng chịu, được không?” Cánh tay dừng trên không trung rồi cuộc cũng bao trùm lên cánh tay lạnh băng của tôi, cảm giác ấm áp liền truyền đến, chạy thẳng đến tuyến lệ của tôi.

“Được..... Nhưng, mày nhớ , tao nói rồi tao sẽ đoạt lại em ấy. Mày chuẩn bị đi!” Chị trừng mắt nhìn hắn.

“Em sẽ không để chị có cơ hội đó!” Hắn nắm chặt tay tôi nhìn lại.

Sau khi bọn họ đều rời khỏi đây, trong phòng một mảnh yên tĩnh. Ai cũng không mở miệng. Tân chỉ nhìn chăm chú vào tôi, một lần một lần vuốt tóc tôi. Sau đó tay hắn sờ sờ mặt tôi, đã nhiều ngày tôi chưa cạo râu, nơi đó đã sớm như đám cỏ dại tròng sinh. Nhìn hắn một bên sờ một bên cau mày, anh không muốn thì đừng làm động tác ái muội như vậy, tôi không muốn lại vọng tưởng anh đến để trấn an tôi.....

“Kị.....”

Để làm chi? “Đừng gọi tôi thân mật như vậy.” Tôi nghiêng đầu, lấy khí lực của tôi bây giờ muốn tránh đi làm không có khả năng .

“Ai..... em..... Tính tình của sao vẫn cứ như vậy thế Còn có, em giận anh cũng được hận anh cũng tốt, sao cũng được , nhưng không thể ngược đãi mình như vậy a!” Một tay hắn dõng xuống đùi, tay khác vòng qua lưng tôi, nhẹ nhàng nhắc tôi ôm lên đùi mình.

Uy! Uy! Tôi muốn la lên, nhưng chỉ cảm thấy đầu choáng vàng, căn bản không thể lên tiếng được, tay vịn lên vai hắn, không thở dốc. Tay hắn đặt trên lưng tôi , lại thêm sức. A..... Đau quá a.....

“EmAnh không biết phải nói gì nữa Kị..... em là đồ ngốc! Chúng ta chỉ đấu võ mồm mà thôi! Em..... Em..... Cừ nhiên muốn buông tha anh như vậy sao?! Em làm như vậy, bảo anh làm sao không cho rằng trong lòng em căn bản không có anh?”

A? Cái gì?

“Nếu, không phải thấy cái dạng này của em, nếu chị hai không kéo anh đến , anh còn đang oán hận em đó! Em biết không ?! Vì sao không nói rõ ràng?!”

Tôi muốn chém anh! Tôi nói rõ làm rồi đó . Anh không nghe tôi biết làm sao?! Đại hồn dân!

“Kị! Em đừng trừng anh, có gì em cứ nói a.....” Hắn đại khái thực nóng nảy, trên trán lấm tấm mồ hôi.

“..... Không khí lực.....” Quên đi, tôi không thể chống đỡ nữa, anh để tôi dựa vào anh đi.....

“Em Anh..... Ai..... Ăn xong em Anh đi làm thứ gì để tiêu hóa cho em! Em nhất định phải ăn! Biết không!”

Nhìn hắn đi vào phòng bếp, một bộ dáng như chủ nhân. Bóng dáng quen thuộc..... Vì cái gì a..... Tại sao có thể như vậy? Một loại cảm giác an tâm kỳ lạ tràn lan trong thân thể .

Đợi cho hấn bụng thức ăn ra kêu lên tôi mới phát hiện, không biết khi nào lệ đã rơi đầy mặt..... Như thế nào khả năng a..... Tại sao có thể như vậy.....

“Kị! Kị!” Hấn cuống quýt đặt bát xuống, chạy tới lau nước mắt cho tôi, động tác rồi ren không có quy tắc, xem trong mắt tôi chỉ có buồn cười.

“Em Em , sao lại vừa khóc vừa cười vậy! Em đừng em anh sợ , Kị?!” Hấn lau đi gương mặt đầy nước của tôi, không chút chần chờ.

Tôi quyết định .“Tân..... em Đáp ứng anh.” Cho dù mất đi đôi tay này, cho dù tương lai tôi không thể sáng vai cùng anh, tôi cũng không quan tâm

“A? Em đáp ứng anh ? Cái gì? Gả cho anh sao ? Tốt, nhưng anh còn chưa chuẩn bị nhẩn mà.....”

-___- Mộ Dung Tân! Nếu tôi mà có sức, tôi không chém anh tôi không phải họ Ngô! TMD , tôi nói chuyện đứng đắn với anh, anh dẫn tôi đi xa luôn !

Hấn cầm tay tôi, biểu tình trang trọng:“Kị, tôi biết người nói lap. Bất quá, anh cũng đã nghĩ qua, là anh cố chấp. Anh cũng hiểu em, anh không miễn cưỡng em, tự em quyết định đi. Thật sự! Anh không muốn mất em. Kị , cả đời này anh sẽ trói chặt em! Còn có, chuyện vừa rồi anh nói là thật, em gả cho anh nhé? Anh nghe La nói quốc gia của bọn họ có thể kết hôn đồng tính, cho nên..... Cho nên.....”

Gả cho anh?..... Hắc hắc..... tôi đã biết.....“Ra ngoại quốc sao? Kia, chúng ta hưởng tuần trăng mật ở đó luôn được không?”

“A? Em đồng ý?”

“Kết hôn phải không? Được.” Hắc hắc..... Tân a, chờ xem nhé!

Đến chàng vạng , một thời khắc, một đồng người cũng trở lại. Thấy tôi bị Tân ôm nôi trên ban công phơi nắng..... Ách, là tịch dương, biết đã không có việc gì . Không khí liền dịu xuống rất nhiều .

“Hay người vì sao lại cãi nhau a?” Quý Du vẽ mặt bất đắc dĩ nhìn tôi.

“Không có gì, là anh cố chấp .”

“Không có gì, tôi hơi tùy hứng .”

Chúng tôi trăm miệng một lời, nói xong, không hề hên mà cùng nhìn đối phương.

Quý Du vô lực nâng cằm:“Chịu không nổi các người a.....”

“Ha ha ha ha.....” Tôi cười ngu “Xin lỗi nha , tiểu Thu. Khiến em thêm phiền phức .”

“Không có gì!” Thu cười đến sáng lạn,“Học trưởng hạnh phúc thì tốt rồi.”

“Cám ơn.” Tôi thật tình cảm ơn nó.

Lúc này, Thần Tuyết nhận một cuộc điện thoại:“Uy? Cái gì?! Mẹ đến đây ?!”

“!” Trời ạ! Tôi còn chưa chuẩn bị tâm lý để đối diện với và ấy mà!!

10. Chương 10

Chờ đợi chính là một loại dày vò, thời gian cứ trôi chậm qua mà tôi lại không kiên nhẫn chờ được.

Tôi nôn nóng , bất an , như mấy con gấu trong vườn bách thú không ngừng đi qua đi lại.

“Tiểu Kị, em cứ đi qua đi lại như vậy đến chị cũng chóng mặt nữa!” Thần Tuyết hảo tâm kéo tay tôi lại ,“Ngồi đi. Em cứ như thế, mọi người cũng sốt ruột theo em.”

Âm thanh ôn nhu, nghe vào tai tôi lại có điểm tức giận trong đó.

“Thực xin lỗi.....” Tôi gãi gãi đầu , đột nhiên phát hiện động tác của Tân và Thần Tuyết cũng bị tôi lơ đi.

Tân không tiếng động đi đến sau lưng tôi:“Đừng lo lắng..... Kì..... anh vẫn sẽ đứng bên cạnh em . Chúng ta cùng nhau.”

Ân..... Cùng nhau..... Một từ rất êm tai nha.....

“Thả lỏng thả lỏng!” Hắc vươn tay ấn lên vai xoa xoa:“Quả nhiên gầy đi rất nhiều..... Chờ lần này giải quyết xong , anh sẽ bồi bổ cho em .” Hắc cắn vành tai tôi , nỉ non .

“Ân.” Kính nhờ a..... Đừng có thổi khí5555, xương cốt người tôi muốn rụng hết luôn!

“Bác đến kìa!” Quý Du đứng ở ban công nhìn xung quanh nói một câu, làm mọi người trong phòng tiến vào trạng thái chuẩn bị chiến đấu. Tôi nắm chặt tay Tân đang vòng qua bên eo mình , ngay cả móng tay cũng cắm vào da thịt.

Thần Tuyết cũng rất khẩn trương, chị cầm áo La lên cắn cắn, La ngồi một bên vuốt tóc trấn an.

“Đinh” Tiếng thang máy chỉ cách một cánh cửa đập vào trong tim mọi người.

“Để anh đi mở cửa.....” Nhìn không khí ngưng trọng trong phòng, La xung phong nhận việc. Kỳ thật nếu hắc không đi, những người còn lại cũng không ai có dũng khí để mở .

Trong không khí tràn ngập một phần tử tên là khẩn trương , mặc dù ít nhưng cũng không thể bỏ qua cảm giác uy nghiêm của quý bà dập dờn quanh căn nhà, giống như bà là chủ nhân tối cao ở nơi đây.

.....

“Mẹ.....” Người đầu tiên đánh vỡ trầm mặc là Thần Tuyết. Tự nhiên như thế, hỏa lực của bà đều tập trung lên người của chị.

“Chuyện của mày lát nữa tao xử lý.” Một câu nói liền đem Tuyết Tỷ văng ra khỏi chiến trường. Sau đó mở toan một hỏa lực chia về phía tôi.

“Mày..... Cưng nhiên còn không chịu thu liễm! Mày rốt cuộc muốn đem con tao làm như thế nào mới chịu? Mày có biết không, mỗi lần đến ngày mưa, tay con tao sẽ đau đến nỗi không cầm được đồ vật?” Ngón tay khô quắt chỉ thẳng vào mũi tôi. Nói thật ra cảm giác như vậy thật sự rất đáng ghét.

Tôi rất muốn nói nếu không phải lúc trước mà đánh tôi, thì Tân cũng đâu có thay tôi nhận một dao này? Nhưng nghĩ lại đối phương dù sao cũng là mẹ của Tân , nói như vậy cũng không lễ phép. Nhưng không nói không được a ~~ cho nên , Tân thân ái, tha thứ cho tôi nha!

Tôi quay về phía hắc nhìn , khiến hắc mặc danh kỳ diệu. Hắc hắc , tôi mặc kệ, tôi néo!

“A! Em.....” Hắc bỗng nhiên kêu to, không khí đang giương đao múa kiếm nhảy mất đi xuống rất nhiều.

“Làm sao vậy?” Là một người mẹ bà rất lo cho con mình .

Tân quần bách, có khổ nói không nên lời. Ha ha ha ha..... Không có biện pháp..... Tôi néo cũng chẳng thuận tay, động tác không lớn..... Không có ai biết tôi phạm tội, đúng không?

Tuyết tỷ thấy đã dịu đi, lại đã đi tới khuyên bảo:“Mẹ..... Mẹ cứ làm khó chúng nó . Mẹ cũng không hủy được đâu.....”

“Cái gì gọi là hủy không được ? Như vậy là không bình thường! Còn có mày nữa! Nhất định là nó làm hỏng rồi !” Đôi mắt lại tập trung lên thân thể chị “Mày thể mà lại ăn cơm trước keng! Mẹ Dung gia thật bị mày làm mất mặt!”

“..... Không phải mẹ vẫn bảo tôi mau tìm được người thích hợp rồi gả đi sao? Không phải con đang làm theo yêu cầu của mẹ à?” Tuyết tỷ tính tình vốn rất thất thường, hơn nữa chị cũng có cảm tình với La, nghe mẹ mình nói xong, tự nhiên không phục .

“Mày..... Phẫn phẫn tao sinh mày ra giờ mày lại đánh ngược lại tao !” Bà ấy đại khái mất mặt , dương tay muốn đánh người.

“Không thể!” Cách gần nhất Thần Tuyết tôi tự nhiên phải làm ra phản ứng, chị ấy là phụ nữ có thai a! Bây giờ còn chưa đến 28 tuần, rất dễ sinh non ! Làm sao để chị bị đánh được?

“Ba”, thanh thúy vang dội, mặt tôi lập tức sưng đỏ.

“Kị!” Nhìn bà vẫn muốn đánh, Tân lao lên che cả người tôi lại, đem tôi bảo hộ vào lòng “Mẹ! Mẹ đừng tay đi! Đừng làm tổn thương em ấy nữa!”

“Thương tổn?!” Bà nhất thời chán nản, “Tội mày..... tội mày.....”

“Mẹ..... Mẹ hơi quá đáng đó!” Thần Tuyết cũng chạy tới xem tình huống của tôi, chị đau lòng vuốt hai má của tôi, “Vì sao mẹ cứ suy bụng ta ra bụng người vậy! Trước kia mẹ không phải không nói lí lẽ như vậy.”

“Tao không nói lí lẽ? Đúng rồi! Chính là từ khi tên khốn nạn này xuất hiện trong cuộc sống của hai chị em bây! Tao đã không biết lý lẽ là gì !” Bà bắt đầu tức giận .

“Mẹ Mẹ hiểu con được bao nhiêu?” Tân nói “Mẹ cho là Kị xuất hiện nên tôi mới như vậy à?”

“Đương nhiên!” Bà lo lo lắng trả lời . “ Con là một đứa con ngoan. Chưa từng làm cho mẹ đa nghi.”

“Không phải.” Tân quyết đoán phủ quyết , “Thành tích con tốt là muốn cho thầy giáo chú ý, mẹ hẳn nhớ thầy của con khi đó là một thầy giáo tuần tú trẻ tuổi; con không đi với con gái là thì không có hứng thú. Con không đánh nhau là sợ có người phát hiện, bởi vì khi con tiếp xúc với đồng tính sẽ có phản ứng .”

“..... Mày.....” Bà mắt trợn trắng .

“Từ nhỏ tính hướng con đã như vậy, mẹ có phát hiện ra không? Chị hai lúc con sơ trung cũng đã biết, mẹ thì sao? Mẹ vẫn cho con là bé ngoan, cái gì cũng không cần quan tâm sao??”

Bà im lặng , sững sờ đứng đó.

“Mẹ.....Mẹ nói ngày lạnh tay con sẽ đau, đó là vì mẹ thấy. Mẹ biết không Trời mưa đau nhất không phải là con..... Mà là Kị! Mẹ để sau lưng em ấy một vết thương, mỗi lần đều làm em ấy đau ! Mẹ , mẹ biết không ?! chuyện này mẹ biết không Là của tôi kị a! Ngài ở hẳn sau lưng luy luy vết thương, mỗi khi đều làm cho hẳn thống khổ a! Mụ mụ, người biết không?! Chuyện này người biết không?!” Tay Tân đang ôm tôi run lên, giống như âm thanh của hẳn lúc này .

“Tân..... Anh biết sao?” Tôi lúng ta lúng túng nhìn hẳn. Sao hẳn biết? Mỗi lần trời mưa tôi đều tìm có để không ở nhà.

“Anh đương nhiên biết! Làm sao anh không biết được! Mỗi lần nhìn em khổ sở ngồi trong góc run rẩy, em có biết anh đau bao nhiêu không?!” Nước mắt hẳn đảo quanh viền mắt. Tôi không khỏi vươn tay lau đi.

“Mẹ..... Kị là người duy nhất con yêu cả đời..... Chỉ vì em ấy, cái gì con cũng có thể bỏ!”

Tân! Nghe lời nói bên tai, cảm giác ê ẩm bắt đầu xuất hiện.

“Này..... Thật sự là..... Thật sự là.....” Bà bắt đầu run lên, thuyết minh nội tâm bà đan rất tức giận.

“Mẹ.....” Thần Tuyết mở miệng, “Con..... A! Đau!” Nói chưa xong, mặt chị tái nhợt, thống khổ ôm bụng.

“Tuyệt! Tuyệt!” La đứng một bên đỡ lấy chị, tay chân tôi lên.

“Tiểu tuyết! Tiểu tuyết!” Bà cũng nóng nảy, “Sẽ không là.....”

“Mau! Kêu xe! Xe cứu thương!” Bệnh trạng của Tuyết tỷ rất có thể sẽ sinh non

Tôi không nhớ rõ là ai đã gọi điện thoại, một đồng người chen chúc trong chiếc xe nhỏ hẹp, nghe âm thanh chói tai một đường chạy vội. Trên đường đến, Tiểu Thu đã an bài một phòng giải phẫu, cho nên chúng tôi tuận lợi đưa Thần Tuyết đến cửa phòng.

“Tuyết tỷ! Cố lên!” Tôi nắm tay chị, có chút lạnh, muốn y tá quan sát huyết áp mà dung lượng máu của chị.

“Cực cương của chị”

“Bọn họ sẽ giúp chị giữ nó ! Tin tưởng em! Tiểu Thu ở bên trong! Em ấy sẽ bảo vệ cứng cỏi cho chị!”

“Àn.....”

Thời gian kế tiếp chỉ có chờ đợi, bà vừa rồi con ước ngạnh giờ phút này chỉ còn biểu tình người mẹ lo lắng cho con mình. “Tiểu Tuyết không có việc gì chứ?”

“Bây giờ còn chưa biết kết quả thế nào , nhưng , có tiểu Thu ở bên trong..... Tiểu thu rất có năng lực.” Tôi không thể cam đoan bất kỳ thứ gì, làm bác sĩ mấy năm, tôi đã học được không có gì là tuyệt đối. “Bác sĩ Ngô.”

Y tá trong phòng giải phẫu vội vàng đi ra “Bệnh nhân có thể sẽ sinh non, hơn nữa tâm tình rất khẩn trương..... Bác sĩ Lê muốn ngày đến nhà thuốc lấy thuốc hoàng thể mà thuốc an thần.”

“Được! Lập tức đi! Nói em ấy hãy dùng hết khả năng!” Tôi phân phó xong liền chạy đến nhà thuốc. Nhưng mà trời biết, mấy ngày nay chưa ăn gì cả..... Chân của tôi giống như có tạ . Nặng quá..... “Kị.....” Ngay lúc tôi đang lao đảo, Tân liền ôm lấy.

“Dẫn em đến nhà thuốc! Mau!” Tôi dựa lên người, thật sự không có khí lực

Hắn dễ dàng bế tôi lên ôm về phía trước. Ký tên xong , tôi đưa thuốc cho hắn, còn mình thì dựa lên cửa: “Nhanh đi!”

Nhìn bóng dáng hắn càng ngày càng xa..... trước mắt tôi một màu tối đen.....

...

11. Chương 11

Tôi dưới ánh mắt chăm chú của mọi người và Tân tỉnh lại ... Cho nên , khi trước mặt bỗng nhiên xuất hiện một gương mặt khô quắt, hướng chỉ không phải là trên tivi , ai không thét lên ... tôi liền ăn người đó! Hắc hắc, kỳ thật tôi nói lời này là có ý đồ để tự bồi phục mình thôi ! Tôi mở to mắt ha mồm nhìn—— sau đó bị Tân nói móc nói như nuốt phải trứng ngỗng bị ghen . >_

~~ “Cậu không sao chứ? Cứ nhiên làm bác sĩ bởi vì không đủ dinh dưỡng mà té xỉu.” Bà ấy lại quở trách. Buồn bực... Tôi cũng đâu có muốn, giận dữ với người mình thích cũng rất nhiều người ăn uống không vô mà? Hướng chỉ tôi và Tân lại có quan hệ mẫn cảm như vậy . “Nghe nói là vì Tân nhà của tôi phải không?” Bà cũng biết hở? Thật dọa người? Tùy bà nói như thế nào tôi cũng chấp nhận. “Cậu... Cậu thích tiểu Tân như vậy sao? Chẳng lẽ người nhà cậu không phản đối?” Bà nói như đang bắn pháo “Chẳng lẽ bọn họ mặc kệ cậu như vậy? Cậu cũng là một người có tiền đồ, sao lại đi con đường này?” ... Tôi có thể không trả lời sao? Tôi bất lực nhìn Tân, hắn đem tôi ôm vào trong lòng, cầm đặt lên đỉnh đầu tôi: “Mẹ , có một số việc không phải mình muốn là được. Như con cái gì cũng không thiếu, lại chỉ thích đồng tính Kị em ấy cũng có nguyên nhân của riêng mình. Con rất may mắn mới có thể gặp được người như Kị, bởi vì con cũng nghiêm túc với tình cảm của mình. Mẹ cho tới bây giờ con chưa từng xin mẹ điều gì, có gì con cũng tự mình giải quyết. Nhưng lúc này, con xin mẹ, đừng làm Kị khó xử nữa có được không? Cả đời này con vẫn sẽ cùng em ấy, vô luận mẹ có đồng ý hay không! Nhưng nói thật tình, con vẫn mong mẹ cho phép.” “Mẹ... rốt cuộc mẹ để ý cái gì vậy?” Thần Tuyết nằm trên giường hỏi. “... Là thường thức đi ... Quan hệ của chúng bây rất bất định, hơn nữa, Tiểu Tân là một đứa trẻ ngoan, mẹ tự nhiên hy vọng nó có được cuộc sống tốt nhất. Cha mẹ trên thiên hạ ai cũng đều hy vọng như vậy. Mẹ cũng muốn bồng cháu, cũng muốn ... kỳ thật , mấy năm nay chúng bây vẫn xem nhẹ người mẹ này ... Mẹ biết từ khi mẹ làm cậu ta bị thương thì Tiểu Tân vẫn luôn hận mẹ, trốn tránh bà già này. Nó càng như vậy tôi càng chán ghét tự tồn tại của cậu. Là cậu đoạt mất đứa con ngoan của tôi ... Dù biết rõ không phải vậy, nhưng tôi vẫn nghĩ như thế. Sau đó càng thêm chán ghét cậu .” Bà ấy nhìn tôi, dùng loại ngữ khí bình thản trước đây chưa từng có. Tôi cảm thấy thụ sủng nhược kinh. Con người của tôi, nếu người khác đã dùng vẻ mặt ôn hòa thì tôi cũng không thể cường ngạnh được nữa. “Con ... sẽ trả lời vấn đề của bác. Con không có cha mẹ, hoặc nói con chưa từng thấy bọn họ. Con là con rơi. Vừa rồi con không nói là vì sợ bởi vì có rất nhiều người nói đi theo những đứa nhỏ không có cha mẹ sẽ học xấu ... Nhưng , nếu bác dùng thái độ thẳng thắn như vậy mà nói, con cũng sẽ thể hiện thành ý cho bác xem. Con vốn không có người thân, cho nên đã quyết định cả đời sẽ độc thân. Nhưng khi , gặp

Tân ... tuy rằng chúng con cũng sẽ bất hòa, nhưng con đã xác định sẽ ở cùng anh ấy cả đời ... cùng anh ấy một chỗ ... Tân là người rất nghiêm túc, làm sao con không biết? Tâm tình của bác con có thể hiểu, nhưng con cũng ích kỷ không muốn trả Tân lại cho bác! Bởi vì con yêu anh ấy, cực kỳ cực kỳ yêu!” Lúc này, tôi cảm thấy cánh tay Tân chậm rãi vòng qua cơ thể, hần ghé vào bên tai thấp giọng nói: “Đây là lần đầu tiên... Em ở trước mặt nhiều người nói yêu anh... Kỵ... Anh thật cao hứng...” “Ngu ngốc...” Tôi thấp giọng mắng. Bà nhìn chằm chằm chúng tôi, vẻ mặt phức tạp. Một lát sau, bà lắc đầu: “Muốn tôi tiếp thu nhanh như vậy... Là không có khả năng! Cũng làm không được. Nhưng tôi biết thằng nhóc Tiểu Tân này tính tình rất bướng bỉnh, một khi đã nhận định sẽ không thay đổi. Tôi cũng không làm chuyện gì hại cậu nữa, theo tình huống bây giờ. Tiểu Tân và Tiểu Tuyết đều giúp cậu, cậu cũng có cái tốt của cậu. Tôi sẽ bình tâm suy nghĩ lại. Cứ xem như tôi đã đồng ý đi.” Nói xong, bà cũng không thêm để ý phản ứng của tôi đi ra ngoài. Để lại tôi sững sờ hồi lâu. “Cái kia... Cái kia... Vừa rồi... Lời nói, là có ý gì a?” “Nói đúng là mẹ đã lùi một bước ... bà đã cho phép a!” Tuyết tỷ mang theo vẻ mặt hưng phấn. A? A? Đơn giản như vậy? tôi thật muốn hôn mê. Tân nhìn thấu ý nghĩ của tôi: “Kỵ, anh nghĩ bởi vì mẹ từng tổn thương em, mà em cũng không làm gì mẹ; sau đó lại là chuyện của chị hai, em vẫn tận tâm tận lực, thậm chí vì vậy mà té xỉu, cho nên mẹ cũng cảm giác được em là thật lòng.” Gì? Tôi tốt như hần nói vậy sao? Tôi không hy vọng Tân sẽ đau khổ, cũng muốn giúp Tuyết tỷ thôi à! “Bởi vì hai người là người em coi trọng. Cái này bình thường thôi mà.” Tuyết tỷ lắc đầu: “Không phải a! Bây giờ trong hoàn cảnh như vậy, có thể vô tư vì người khác làm như thế đã rất ít! Tiểu Kị, đây là lý do mà Tân và chị cùng thích em. Em rất lương thiện cũng rất thuần khiết!” “... Ách... Ách... Cảm ơn...” Tôi bỗng nhiên đỏ mặt. “Ha ha ha ha! Đừng khách khí! Có thể nhìn thấy Tiểu Kị đỏ mặt rất giá trị nha! Còn có, chị và La cũng phải nói tiếng cảm ơn em!” Tuyết tỷ kéo La qua, “Bởi vì chị không thể mang thai, cho nên, đứa bé này rất quý trọng. La cũng rất chiều cố chị. Là em đã cứu cục cưng của chị...” “Tuyết tỷ không có việc gì là tốt nhất!” Không biết tại sao, tôi cảm thấy cục khí nghẹn trong cổ họng rốt cục tiêu tác, a, rộng mở trong sáng! Đúng rồi... Nếu mọi chuyện đã xử lý xong, vậy tôi có thể ... Hắc hắc hắc hắc... “Kỵ... Em cười trộm gì đó?” Tân cắn lỗ tai tôi, nhẹ nhàng thổi khí. Ai... Ngứa nha! Tôi xoay xoay: “Anh nói thử xem?” “Tâm tư của em khó đoán quá.” Hần thở dài. “Ha hã... Tân... Gả cho em nha?” “Phải là chúng ta kết hôn mới đúng chứ?” Hần cười khổ. NO! NO! Tuyết đối là gả cho tôi! Tôi nhìn trộm Tuyết tỷ, thông minh như chị liền hiểu, ha hã ha hã, Tân thân mến, anh chờ tiếp chiêu đi! Xuân tiêu nhất khắc trị thiên kim a... Ha hã ha hã ~ nhìn giường ngủ đã được chuẩn bị và người đang nằm bất tỉnh trên đó, trong lòng tôi chỉ có một chữ ‘thích’. Hắc hắc, em sẽ thương anh ngay thôi! Tôi lạnh tay chân lẹ tháo cả vạt cởi tây trang, đề lên chiếc giường lớn mềm mại. Nương theo ánh sáng đầu giường, làn da Tân nhìn thật trắng! Nước miếng râm râm rớt xuống ... Cởi bỏ nút thắt của hần, a ai? Hần cứ nhiên gạt tôi đi tập thể hình! Từ khi nào mà rắn chắc đến vậy? Mặc quần áo căn bản nhìn không rõ, lừa gạt! Nhưng xúc cảm cơ bắp rất lớn! So với trước kia gầy gò sờ lên thoải mái hơn rất nhiều. Hắc hắc, tiếp tục đi xuống, ai! Cơ bụng! Trời ạ! Tôi sờ sờ mình... Còn hơn tôi nữa?! Anh... Đây... 555, quay đầu lại tôi cũng muốn đi tập gym! Tôi bối, lột anh... A... Tim đập gia tốc... Trước kia cũng chưa nhìn kỹ... nơi đó của Tân rất mềm ... phía trước có màu hồng nhau, phía sau còn đẹp hơn ... Huống chi nhìn từ góc độ nào cũng đẹp hết... .. Đứng lên ... ? ! “Tân!” Người không ngủ? ! Làm sao có thể? ! “Bảo bối của ta kỵ... Người đang suy nghĩ gì đâu? Để cho ta tới sai sai... Là tại rượu trong bụng thêm được đi? Vẫn là cùng tỷ tỷ của ta đồng thời hợp mưu... Tính toán phản công sao? Ha hã ha hã...” Hần cứ nhiên nâng ta dưới nách liền đem ta xách đứng lên ghé vào hần ngực. Trời ạ! Nếu như là trước kia hần ta còn dễ ứng phó, hiện tại... Phần thắng nhỏ nhất a. “Vậy anh... Sao anh chưa ngủ? Sao anh biết được?” Tôi cũng không tính cùng hần đấu trí, dù sao tôi cũng chỉ là một bác sĩ đơn thuần, sao đấu lại cái tên hồ ly giáo hoạt này được? “Nếu biết em nhất định sẽ hành động sao anh còn an tâm mà bước vào chứ? Ha hã, em thật đáng yêu... Em xác định em có thể công anh sao?” Lần thứ hai hần cười đến xấu xa. Lộp bộp! Trái tim đập thật xanh. Tôi thích Tân cười như vậy. Tuy rằng nhìn rất nguy hiểm... “Em cũng là nam nhân! Sao không thể chứ? Tân anh khinh thường em!” Tôi nhẹ nhàng bóp cổ hần. “Ha ha, vậy anh cho em một cơ hội. Anh không động, em tới thử xem.” Hần chịu à? Liền như vậy nằm thẳng, dang hai tay, một bộ tùy quân hưởng dụng. A! Một cơ hội tốt! Tôi lột quần lót hần ra, hần cũng phối hợp, nâng thắt lưng lên, để tôi dễ dàng hành động. Hảo, kế tiếp, nên là... Ách... tới cái gì? “Sao bất động thế?” Hần cười, “Không biết đúng không?” Tôi... Tôi... Nên hỏi sao? Cái này... Từ đầu vẫn luôn biế đề ... tôi ... hồi tưởng xem hần làm thế nào với mình? Không cần! Chính là ... tôi ... tôi nên làm gì a? Không phải nói nam nhân trời sinh đã biết sao? Sao tôi không biết a a a a a! 55555555... thật đã đến miệng vậy mà... “Kỵ...” Hần thấp giọng gọi thấp thấp hoá thành. “A?” Tôi mới hoàn hồn, lập tức cúi xuống, tầm mắt chạm với hần. “Em a, buông tha đi...” Cái, cái gì? ! Tôi còn chưa kháng nghị, người đã dính sát với giường, hần dùng một tay cố định cánh tay đang quờ quấy lung

tung, khỏe mạnh giam cầm hai chi dưới. Đây... Lúc trước là không có khả năng a! “Từ khi bị em ôm đến bệnh viện, em biết anh có bao nhiêu không cam lòng không? Cho nên, mỗi ngày anh đều đến rèn luyện cơ thể. Bây giờ anh có thể tự mình áp chế em. Kị yêu dấu à!” Hấn nói xong cắn vành tai tôi “Em hảo ngon miệng.” Ô... quá ti bỉ... Tôi thử giãy giụa, nhưng không có hiệu quả. Tay kia của hấn dừng trên xương quai xanh, một đường tiến công xuống phía dưới, di chuyển xung quanh rồi lại đến nơi riêng tư. Hấn tựa hồ thiên vị tại nơi rậm rạp rồi dừng lại làm tôi thật mất hết thể diện, hấn không ngừng tao lộng nơi đó, nhưng không hề đụng đến bên dưới. Khiến tôi hận đến nghiến răng nghiến lợi. “Kỵ... Không phản kháng à?” Hấn xấu xa cực kỳ. Anh ! Hừ! Tôi la lên lấy thêm tinh thần, tình thế lập tức xoay chuyển, tôi quay người đè hấn, tuy tay vẫn bị cầm lấy, nhưng cái này cũng không dùng gì được. “Kỵ... em đừng coi thường anh!” Hấn nói như vậy đồng thời nhéo thắt lưng tôi một cái. “Ha ha ha... A... Người xấu!” Tôi ngửa đến mềm nhũn xuống, cánh mông vừa vặn đặt ngay thứ cao ngất của hấn “A...” Hấn nháy mắt phun ra một chất lỏng, bắn đầu sau hậu đình của tôi. Tôi không thể tin theo dõi hấn, cư nhiên nhanh như vậy? “Ai?” Hấn buông tay ra, đem hỏa lực đều tập trung về phía sau. Tay trái khuếch trương, tay phải mồm mồm khắp nơi. “Anh... A...” Tôi vịn vai hấn vừa định ngồi dậy, đã bị động tác thô bạo ngăn lại. Hấn... Hấn không chỉ dùng ngón tay, còn hợp với nam căn đồng thời lấp đầy bên trong tôi. “A... Đau...” Đã lâu không làm, bên trong tôi đương nhiên chật đến kỳ cục, sao anh có thể gấp gáp như vậy a? “Đau không? Đau thì em tự mình đến đi...” Hấn cắn chóp mũi tôi. Tân, anh càng ngày càng giống cún ... Ở đâu cũng cắn được. Được rồi, chính mình động thì chính mình động, tôi cũng không muốn ngày mai không đứng dậy nổi. Trơn tề còn chưa đủ, tôi từ miệng hấn hấp thu càng nhiều sau đó vẽ loạn ở nơi đó và trên phần thân, tiếp xúc rồi mới biết nó thô bao nhiêu nóng bao nhiêu... Tay trái đặt trên bụng hấn, tay phải nắm vật cứng kia chậm rãi xâm nhập vào cơ thể... Khi tiếp xúc với tuyến tiền liệt, một đạo bạch quang xẹt qua.”A!” Tôi đạt tới cao trào, chất lỏng màu trắng nằm trên đây người Tân. “Bé ngoan ...” Hấn nhướng mày cười rộ lên, hai tay trào mông bắt đầu luật động. “A! A! A!” Lúc đầu tôi còn bảo trì tư thế ngồi, qua một lát thật sự là chịu không nổi, nằm lên *** ngực hấn, trước mặt là đầu nhũ đỏ tươi. Bộ dáng quá đẹp... Tôi há mồm liếm cắn lấy nó. “Ngô... Kỵ... Em... Em là đồ tiểu yêu tinh...” Ngẩng đầu nhìn thấy hấn sắp nhịn không được. Làm cho tôi có một loại cảm giác thoải mái, vì thế tôi càng dùng sức liếm nó, một tay khác cầm lấy đầu bên kia ... “Ngô...” “A!” Chúng tôi đồng thời đạt tới đỉnh điểm ... “Kỵ... Sớm an... buổi sáng tân hôn đầu tiên của chúng ta!” Tôi ngủ đến mơ màng, chợt nghe một thanh êm tai lượn lờ. “Ân?” Tôi giật giật, lại phát hiện bên dưới hình như có gì đó A!”Tân!Anh! Anh mau đi ra!” Hấn cư nhiên dùng tư thế kết hợp ôm tôi ngủ ? “Kỵ... nếu em còn lộn xộn...” Lại uy hiếp tôi! Tôi mặc kệ ! Mau đi ra mau đi ra! “Anh đã cảnh cáo em.” Hấn thô thanh, thuận thế đặt tôi xuống dưới thân. Uy uy uy! Không phải anh... “Chúng ta vẫn đang là tân hôn mà là... Cho dù hôm nay không ra ngoài cũng không ai ý kiến... Kỵ... Chúng ta tiếp tục đi...” Hấn gặm lấy lưng tôi, hai tay nhéo nhéo đầu nhũ, bắt đầu một màn H sáng sớm... 5555555555555555... Vậy giờ tôi mới nhớ, hôm qua tôi lại bị ăn! 5555555555... Vì sao... Vì sao tôi lại là thụ a a a!

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/555-vi-sao-toi-lai-la-thu>